

Camí Ral³²

Butlletí informatiu i d'opinió Vila de Copons

Agost de 2011 número 32

Ajuntament de Copons

Butlletí informatiu i d'opinió Vila de Copons
Edita: Ajuntament de Copons, Àrea Municipal de Cultura
Àngel Guimerà, 8, 08289 Copons, Anoia, Tel. 938 090 000 Fax: 938 090 013
Correu electrònic: camiral@copons.net
Disseny i maquetat: ESPAI GRAFIC, Igualada
Dipòsit legal: B-7571-96
Tiratge: 300 exemplars

Publicació periòdica
Imatge portada: El Sol **Foto:** Cesc Salamé Sabater
Coordinació: Elisenda Mercadal Segura, Núria Pons Torrents i Montse Soterias Corbella
Agraïm la col·laboració d'Ingrid Saumell Gasso

Sumari

- 3 Editorial
- 4 Gent i memòria dels veïnats. Sant Pere de Comalats, la Roquera...
- 5 El retaule de Copons i altres peces
- 6 Eines i feines del camp II. La sembra
- 8 Cesc Salamé Sabater
- 10 El valor de l'amistat
- 10 La lluna més gran i més a prop
- 11 La Caseta de l'Hort
- 12 Sisena promoció d'alumnes de La Caseta
- 12 La Caseta de l'Hort tanca portes
- 13 Fem moure les neurones
- 13 Colònies a Calafell
- 14 L'Hort escolar ja està en plena producció !!
- 15 Una festa molt participativa per despedir el curs escolar
- 16 Sant Sebastià
- 16 La ressorgida Colla bastonera de Copons es presenta oficialment
- 17 Primera trobada de músics coponencs
- 18 Torna el Rei Carnestoltes
- 18 Parròquies de ponent a Myanmar
- 19 Caramelles 2011
- 19 Cap a Rubió per la Festa Major
- 19 Edició Macrojocs 2011
- 20 Setmana de la Gent Gran
- 20 Les primeres comunions
- 21 XXXVI Trobada Nacional de Bastoners de Catalunya
- 21 Ballades 2011
- 22 Resum de fets, activitats i actes. Gener a Juny 2011
- 23 Lactància materna
- 24 Què s'està fent?
- 24 Plens
- 26 Senyeres: La Llacuna
- 27 Transports i telèfons d'interès

Millor publicació periòdica d'àmbit local

SANT FELIU DE LLOPENUT - 1997
Millor butlletí municipal de l'any

Els articles publicats a Camí Ral reflecteixen solament l'opinió dels autors, no forçosament la de l'Ajuntament.

Editorial

Fes-te'n soci!

Camí Ral és una denominació que s'usava antigament per referir-se al camí que posava en comunicació les poblacions principals d'una regió o comarca. Metafòricament, aquesta publicació pretén posar en comunicació a totes les persones vinculades a Copons, per un o altre motiu, i fins i tot a d'altres col·lectius i comunitats. Aquest ha sigut l'esperit des dels inicis, compartir experiències passades i actuals, conèixer les arrels, informar de les activitats lúdiques, culturals i municipals. En resum, fer-se ressò de tot allò que passa i ens afecta i més, per tal de conèixer millor les persones i apropar-nos les unes a les altres, de connectar-nos. Una bona manera de desenvolupar l'empatia social.

Camí Ral és una realitat des de l'any 1996 gràcies a la dedicació i l'energia que diverses persones hi han abocat desinteressadament any rere any. Una actitud encomiable i digna d'exemple. No són els diners sinó les persones que tenen la força creativa i fan possible els projectes.

Camí Ral ha fet l'esforç de mantenir una línia editorial al llarg de tots els números, donant cabuda a qualsevol persona que volgués compartir les seves experiències o opinions, però sobretot sense publicitat, cosa que fa que Camí Ral sigui més valuós encara, un objecte digne de col·lecció.

Camí Ral pot continuar donant-nos tot el què ens ha donat fins avui i volem que segueixi publicant-se dos cops l'any, un número per festa major, la d'estiu i la d'hivern. Com sabeu, l'ajuntament ha finançat la publicació i la distribució perquè arribés a totes les cases i persones interessades, visquin o no al poble. Però per a la seva subsistència cal reformular la seva economia. D'una banda, les coordinadores, la Núria, l'Elisenda i la Montse, ja han reduït el costos de maquetació i d'impressió considerablement. Malgrat tot, no n'hi ha prou.

Camí Ral pot continuar sempre i quan sigui autosuficient. Amb aquest objectiu hem preparat una sèrie de mesures per tal de reduir el cost d'edició i distribució per facilitar-ne la viabilitat:

- Entregar un sol exemplar gratuït a cada vivenda del poble. Els exemplars addicionals es podran adquirir al preu de 6€ la unitat.
- La distribució fora del poble es farà per subscripció amb un abonament per a dos anys a raó de 30€ (despeses d'enviament a la península incloses). Els enviaments fora de la península o a l'estranger tindran una taxa extra d'acord a les tarifes de Correus.
- La distribució a entitats i organismes públics es farà en edició digital i enviada per correu electrònic, sinó és que se sol·licita la subscripció.

Camí Ral és una senya d'identitat de Copons, un element diferenciador del nostre poble que vetlla per les tradicions, la cultura, la memòria, la modernitat, la comunitat i les persones, sense discriminació de cap mena, i dona cabuda a tot aquell o aquella que vulgui participar-hi.

Camí Ral només pot continuar si té un finançament assegurat. Per aquest motiu us demanem que us feu SOCIS de Camí Ral. Aquest és el gest que us demanem per a la seva continuïtat. Podeu ser SOCIS amb una aportació mínima de 50€ anuals que us donarà dret a 3 exemplars de cadascuna de les dues edicions. No hi ha límit en l'aportació com a soci.

Camí Ral només depèn de nosaltres, no el deixem perdre. FES-TE'N SOCI!

Gent i memòria dels veïnats

Sant Pere de Comalats, la Roquera...

Roser Grau Llucià, veïna des de fa dos anys, de Sant Pere, i impulsora de l’Arxiu de Fonts Orals de la comarca de l’Anoia, que coordina l’entitat CERCA, grup de Recerca en Ciències Socials.

Al CAMÍ RAL n. 3, de l'any 1997, es van reproduir unes fotografies acompanyades d'un article del Club Escolar 3C que parlava de la construcció del pont de la riera de Sant Pere. Tal com acabava aquell escrit, seguim amb la idea de poder fer un arxiu sobre la història de Copons, i agraïrem que qui pugui explicar més coses d'aquest fet en concret o corregir les errades que hi pugui haver, ens ho faci saber. En l'article d'avui farem una actualització del que va sortir aleshores, i encetarem nous temes, tots ells amb la intenció que siguin ampliats i matisats per qui en sàpiga més coses.

El pont de Sant Pere (més dades):

Cal Cisco, abans cal Bujons, juntament amb cal Torrents, cal Ros, cal Solà, cal Tres cases i 2 cases més configuraven aquest veïnat de Sant Pere de Copons. En l'article, de la secció *Apunts d'Història*, es demanava si algú podria documentar una mica més aquelles fotografies cedides per Pere Torrents, el Peret del Ton del Cisco.

Justament fa poc he entrevistat la filla del Peret, la M. Teresa Torrents i el seu marit, el Pere Pujol del Serill, i entre altres coses hem parlat dels noms de les cases i de les persones que vivien al llarg de la carrerada, la vida que portaven, els mitjans amb els què es desplaçaven, i també hem comentat la construcció del pont. M'han fet a mans un full que reproduïm, on apareixen els noms de les persones que van posar diners i jornals, de manera que una versió ampliada del que es va explicar ja en aquesta revista seria la següent:

Entre els anys 1936 i 1938 una colla de veïns de Copons van aportar la quantitat total de 9.700 pessetes i moltes hores de treball, per tal de construir el pont que en aquell moment no existia. Aquests veïns eren gairebé tots els que vivien a Sant Pere, a Comalats i a les diferents cases que hi havia seguint fins al terme de Rubió; així com els de Copons que tenien una vinya, un camp o terres a la contrada.

El paleta a qui es va fer l'encàrrec era Maximinià Closa.

La primera pedra la va posar el Joan de cal Bou: *com que li faltava un ull, quan els altres travessaven la riera per les passerres, ell ja era a l'aigua*: fart de quedar xop dia sí dia també, va voler tenir l'honor de ser el pioner en l'endegament d'aquesta obra.

Si seguim el llistat d'aportacions, a la fotografia, a més dels ja citats en el n. anterior - l'encarregat, el Cisquet del Jove de l'era, els tres germans de cal Ros, i el Josep Torra

de cal Vicens de Comalats - hi podrien aparèixer tots els que ara citaré: de cal Solà, el Josep Solà és qui completa la llista dels habitants de les cases de Sant Pere. D'un mica més amunt, probablement el Francesc Ferrer és de cal Cansat, el Josep Sangrà de cal Pau, el Josep Pujol de cal Serill, l'Andreu Bacardit de ca l'Andreu, l'Angel Bacardit de cal Bacardit i el Josep Roca de cal Jaumetó. Continuant amb les cases de la rodalia, l'Anton Rovira, el Lluís Boladeras i el Vicens de Comalats, són els representats d'altres de les cases de Comalats, i, finalment, hi ha els veïns de Copons Pau Vilella, Jaume Delmases, Jaume Pujabet, el Miquel Puig, de cal Marcial, i el Ramon Mas de l'Estanc.

L'equip que va construir el pont. 1938

Construcció del pont. 1936

Llista dels donatius per el Pont de Sant Pere de Sant Pere de Copons		
Joan Torrens	500	25
Josep Solà	100	50
Josep Sangrà	50	25
Josep Pujol	50	25
Ramon Mas	50	25
Josep Rovira	50	25
Josep Pujol	50	25
Jaume Pujabet	50	25
Manuel Jové	50	25
Jaume Delmases	50	25
Vicens Comalats	50	25
Francesc Ferrer	50	25
Lluís Boladeras	50	25
Josep Roca	50	25
Jaume Pujabet	50	25
Anton Rovira	50	25
Lluís Boladeras	50	25
Pau Vilella	50	25
Total: 9.700 pessetes i moltes hores de treball		

El Raimundo quincaller i les espadenyes de la Pepita:

Pel mateix camí de Copons cap a Rubió, on es va construir el pont de la riera de Sant Pere, tot baixant de l'Hispano, pujava a peu el Raimundo, que estenia un llençol a terra ple de teles, i les venia a les mestresses, que cosien a mà tota la roba que portaven els de la casa: *només ens havíem de comprar les espadenyes*. La Pepita Martí, la vídua, les espadenyes se les feia ella: *Feina rai, jo fins i tot me les havia hagut de fer. Agafava una... de la mida de sola de goma i amb un punxó anava fent els forats i feia la tela de sobre amb ganxet. La goma era... la de sota al peu d'altres espadenyes que ja havia gastat: no n'hi havia de calçat, es que no n'hi havia, perquè passa que d'allò, els que feien calçat, molts també devien ser a la guerra encara, aleshores*.

Més transit per la carrerada, el camí cap a Rubió

Des de cal Torrents fins a cal Cansat, passant pel Serill, per ca l'Angelino i per totes les altres masies que hem anomenat, el camí de Sant Pere a Rubió va ser molt transitat, fins a mitjans dels anys 60: *abans hi passava el ramat, el camí estava més arreglat que ara; els carros carregats de garbes, de portadores el temps el raïm, de sacs el temps de sembrar, si es feien malbé l'arreglaven entre tots. La carrerada porta fins dalt la serra, i aquest és el camí antic*. També hi pujaven i baixaven les criatures que anaven i tornaven de l'escola de Copons. I també hi van passar els soldats al final de la guerra civil , entre els dies 21 i 22 de gener de 1939, que poc abans estaven a Veciana. Per les cases de la carrerada, queden testimonis d'intents de violació per part de les tropes mores, i *nanos* esfereïts fugint.

I un altre pont, el de la Roquera

La voladura del pont de la Roquera ha quedat en la memòria de la Pepita, que juntament amb la seva mare s'ho miraven: *érem dins a casa, ja ens varen despertar dematí, perquè ho varen fer a la nit. Perquè aleshores tots els ponts els varen trinxar, aquest d'aquí baix també, també el varen tirar a terra i aleshores passaven per baix la riera i tiraven cap dalt. Anaven colla, colla a la retirada, colla, colla...* A la retirada. A la retirada tots varen passar pel cantó de Veciana i per davant nostre allà

dalt la Roquera. Amb cavalls, amb cavalls carregats. Aleshores me'n recordo que van alçar [dinamitar] el pont, el pont d'allà Veciana allà darrera el cementiri, i venien els rocs fins a dalt la Roquera, eh!. Doncs, ja ho crec i allà aquella vinya que hi ha, van quedar-ne moltes de pedres i... mira si anaven lluny, eh. El “cuerpo de Ejército del Maestrazgo” és el qui va fer recular els soldats republicans que havien volat els ponts abans del dia 21, cap a les serres de Castelltallat i del Solé, i arriben l'endemà a Rubió i Rajadell. Segons els nostres testimonis, aquesta retirada va durar, potser una hora i tot, perquè en passaven molts eh!, i n'hi havia que anaven amb unes capes, més mudats, dic, carai que van mudats aquests, d'això sí que me'n recordo... ens guaitaven, per que nosaltres ens vàrem posar al cap de la vinya, anar mirant, uns cavalls grassos i macos, nosaltres, que estan ben cuidats aquestes bèsties, sí, sí.

Soldats desapareguts

L'Herminia Brunet i el seu fill, el Jaume Parés, van passar una colla de dies, potser fins i tot mesos, pels camps de refugiats del sud de França, acabada la guerra civil, la primavera de l'any 39. Buscaven en Josep, que havia marxat voluntari al front i no va tornar... l'Herminia era

modista, la coneixien per l'Herminia manda, i va ensenyar moltes noies a cosir. Josep Parés i Felip era de Calaf, però ja feia temps que estava a Copons, on feia de pagès. Va morir a Agramunt, en les darres batalles de la campanya de Catalunya. Un company igualadí que estava amb ell al front, en Tort, va perdre una cama en el mateix lloc, i el recordava ferit de metralla. A Calaf hi tenia una germà, en Joan, casat amb Josefa Basomba, que també va morir al front, a Castellldans.

i... a més del mestre, Joan Obradors, que tothom recorda, les “nenes” ens han parlat de les mestres Maria Teresa, Úrsula, doña Amparo... i la Javierta

La Javierta, va venir de Piera a Copons, on feia classes de repàs als vespres i ensenyava música, hi ha qui encara recorda la seva bona i potent veu, i altres coses que deixarem per un article posterior.

Per acabar avui

No fa gaire que he conegut l'existència de la Marianna. Més concretament, Marianna de Copons, que va ser una dona aristòcrata, que va actuar com a espia a la Guerra

de Successió, contra les tropes castellano-franceses, i que va salvar d'una emboscada un bon nombre de catalans. La nostra avantpassada dóna nom a la primera ginebra catalana, i l'empresa que fabrica i promociona aquesta ginebra, esmenta el caràcter valent de la heroïna per publicitar-la, referint-se a la necessitat i el deure de la recuperació de la memòria col·lectiva. Les entrevistes que es publiquen al Camí Ral fan també aquesta funció, i el mateix és el que busquem amb els relats que configuren aquest article.

A diferència de la història de la Marianna, l'accent èpic o gloriós dels relats que parlen del passat recent no té caràcter mític, sinó real i proper, ja que qui parla són persones amb qui hem estat més o menys coetanis, és a dir, que ens han ajudat a confeccionar “la història del temps present”. També podríem parlar de la història sense adjectius, ja que els nostres protagonistes no son líders, són, “persones anònimes”. Les vivències d'aquestes persones, i més concretament les de les persones anònimes, son úniques i exclusives, i el que les fa interessants és la narració feta pel propi protagonista... repetim la crida ja feta altres vegades, i a l'inici d'aquest escrit: us animeu a que entre tots construïm l'Arxiu de Fonts Orals de Copons? ■

El retaule de Copons i d'altres peces

Jaume Ortínez Vives

Encara que sigui a risc de posar-me de peus a la galleda explicant coses que ja sap tothom no em puc resistir de fer-ho pensant, sobretot, en els novinguts i també per deixar-ne constància escrita.

Es tracta de comentar la quantitat de peces que de Copons i dels seus voltants immediats hi ha al Museu Episcopal de Vic.

Aquesta prestigiosa institució guarda al seu nou i singular edifici, i presentades amb les últimes tècniques museístiques, una colla de peces que enumeraré seguidament: - Imatge de Sant Antoni Abad pertanyent a un retaule del segle XV de l' Església de Copons i atribuïda a Lluís Borrassà.

- Retaule de l'Astor, també del segle XV i que representa una imatge de la vida de St. Agustí. - Marededéu de Veciana. Talla del segle XIII sobre fusta d'alba policromada que representa la verge i l' infant en una expressió molt humana. - A part d'una predel·la original del Retaule de Rubió, hi ha també, al MEV, un altre retaule del municipi de Rubió. Un retaule de dimensions reduïdes però amb imatges molt vives de les què en destaco les d'uns diablets. També és de Lluís Borrassà.

Si Vic i el seu Museu Episcopal ja mereixen una visita, aquestes peces procedents de Copons i els seus voltants n'acaben de justificar el viatge. ■

Reproducció en pell feta per Josep Maria Prats Palomas de la imatge de Sant Antoni del retaule de Copons que es conserva al MEV

Eines i feines del camp II

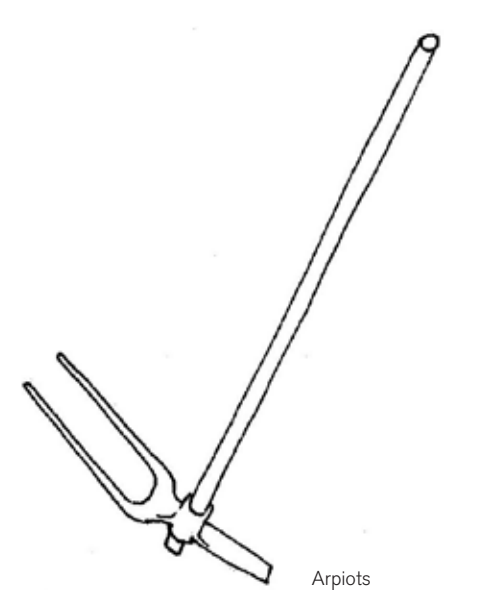
La sembra

Montserrat Galí Segués

Els anys passen molt de pressa i en poc temps hem vist uns canvis immensos. Això fa que activitats i treballs que fa seixanta anys eren habituals per la majoria de persones de la pagesia, siguin ara totalment desco-
neguts o sols un record per molts de nosaltres. Les activitats agrícoles implicaven una manera de viure i donaven una saviesa natural i un ric vocabulari. Tot això de mica en mica s'ha anat perdent. Ara en farem memòria.

De totes aquestes feines de final d'estiu i de tardor, una de les que demanava més esforç era la sembra. Ocupava l'octubre, especialment des de la meitat, el novembre i molt sovint s'allargava una pila de dies més. Ja coneixeu en Roc, el xicot espavilat que està aprenent l'ofici de pagès. Tot ajudant al seu pare ja ha après a llaurar. Ara ens explicarà l'experiència de sembrar.

Era cap al tard i en Roc i el seu pare ja havien llaurat els últims camps. Tot estava preparat per a la sembra, inclús havien començat a fer les porques del Freginal. Havia ajudat al seu pare a carregar la cultivadora, els arpiots, l'aixada i l'esplanador al carro, en acabar el pare digué.

Arpiots

— *Apa Roc, que t'ensenyo a preparar l'adob per demà. Caldrà preparar-ne uns quants sacs. Primer posem el superfosfat, en un 50%, és sulfat amònic que s'ha de barrejar amb un 25% de potassa, i un 25%. d'amoníac.*
— *Omplirem bé els sacs?* - pregunta en Roc.
— *No, l'adob pesa molt. Els deixarem mig plens.* - contesta el pare.
Van acabar d'ensacar l'adob. Ara tocava preparar la llavor per sembrar l'endemà. El pare ja havia desfet fosfat de coure o de ferro (vidriol) en aigua, posant uns quants terrossos en un drap lligat i ficant el manyoc dins d'una olla gran, un quilo de fosfat de coure per cada 100 quilos de llavor. Un cop ben desfet, amb una escombra vella anaven remullant tota la llavor, que havien estès a terra i amb una pala anaven remenant el gra, fins que tot estigué ben moll.

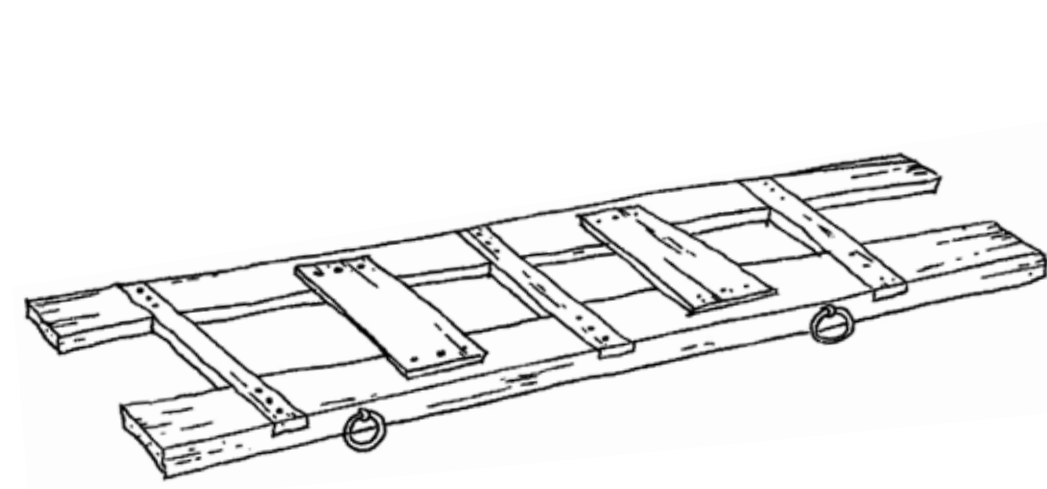
— *Pare, per què s'ha de remullar tota la llavor?* - digué en Roc encuriósit.
— *Perquè la llavor pot tenir un fong. Ara no es veu, però quan es fa l'espiga, si hi ha el fong, li surt tot el gra negre. Es diu que el blat està orb.* - li aclarí el pare.
— *I l'ensacarem tot moll aquest blat?*
— *Sí,* - respongué el pare - *cal que el vidriol penetri bé a la llavor, quan estigui tot ben moll l'ensacarem perquè tota la nit mantingui el tractament, estigui ben envidriolat.*
En acabar anaren cap a sopar. A la cuina s'hi estava molt bé. A mig octubre ja fresqueja i prop del foc la temperatura era molt acollidora. Un cop acabaren de sopar i mentre la mare rentava els plats tots es posaren a espel·lofar ametlles.

— *Què Roc, ja heu preparat les porques?* - preguntà l'avi
— *Sí,* - respongué el pare - *demà anem a sembrar el Freginal i com que no hi ha ametllers ni oliveres al seu entorn, que ens facin de referència, hem fet unes quantes porques abans de venir a dinar.*
— *Com es fan les porques i per a què serveixen?* - preguntà el petit Miquel.
— *Les porques indiquen el lloc des d'on s'ha de llençar el gra i l'adob quan es fa la sembra.* - intervingué l'avi - *Cada porca és un senyal al terra, que s'ha fet amb l'aixada. Com que al fer un cop d'aixada a terra queda un clotet de color més viu, aquests senyals són la referència. També es pot marcar amb un grapat de palla.*
— *A quina distància es fa cada porca?* - pregunta la mare.
— *Cada nou passes* - contesta el pare - *Però el Roc les ha fet cada onze, ja que té la passa una mica més petita.*
— *En Roc és un cama curt!! En Roc és un cama curt!!!* - afegí en Miquel.

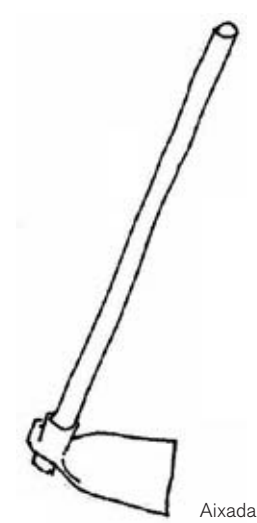
— *Miquel, dimoni de vailet!* - digué l'àvia -. *Apa cap a dormir!. Em penso que a tu Roc ja se t'acluquen els ulls. Demà has de matinar i més val que vagis a dormir.*
— *Sí àvia,* - digué en Roc fent un badall - *avui hem acabat de llaurar, he après a fer porques i després la preparació de l'adob i la llavor m'ha deixat ben tou. Bona nit a tots!*
— *Roc,* - digué el pare - *abans d'anar al llit dóna una empallada enfarinada a la mula, a la nit ja la donaré jo.*

En Roc es ficà al llit, després de donar el sopar a l'Escapçada, pensant que la seva mula era molt important per la feina del camp. Sense ella tot fóra molt més difícil. Calia cuidar-la bé. La seva era una bona mula que havia costat molts estalvis a la família. A les 5 del matí ja tocaven a matines. Després de menjar un mos a la cuina (pa amb llet i un ou passat per aigua) abeuraren la mula, la guarniren, l'enganxaren al carro i hi carregaren els sacs d'adob, els sacs de llavor, els cabassos de sembrar, el sanaxo (alforges) amb el menjar, el civader i cap al Freginal. Asseguts dalt del carro feia un bon fred en aquelles hores del matí, s'hagueren de tapar amb una manta de la mula. Quan van arribar al Freginal els peus d'en Roc estaven ben gelats, encara no havia començat a posar-se els mitjons, calçava sols espardenyes, com si fos encara ple estiu.

— *Mentre encenc foc i guardo el menjar ves a descarregar un sac de llavor i un d'adob a cada tros, així ja els tindrem repartits per sembrar.* - digué el pare mentre descarregaven la cultivadora i tot el material.
Quan en Roc hagué repartit tots els sacs desenganxà el carro, lliga la mula a un arbre i va acostar-se a son pare.
— *Mira Roc, primer tirarem l'adob i després el gra. Tirar l'adob és senzill, però cal fer-ho amb la força precisa i acompassadament. Quan s'arriba a una porca cal llençar en forma de ventall un grapat d'adob, i fer-ho de manera que quedi coberta la meitat del quadrat. Si tires fluix queden trossos sense adobar i si tires més fort del compte queden zones amb doble quantitat.* - explicava el pare mentre omplia un cabàs amb l'adob i se'l penjava a l'espallla per una corretja enganxada a l'ansa.- *Per cobrir tot el tros farem dos passades a cada porca, una d'anada i una de tornada. Fixa't bé com ho faig i després ho provaràs tu.*
Després d'observar una estona l'embranchida justa amb la que el seu pare encertava la distància de les porques, en Roc va exclamar:
— *Vaja pare, no se si cobriré bé tot el tros.*
— *Ara ho veurem.* - contestà el pare.

L'esplanadora

Aixada

En Roc es penjà el cabàs a l'espallla, agafà un grapat d'adob, es col·locà a una porca i va llençar amb tanta força que va arribar més enllà del tros. Ho tornà a provar, però aquell cop va tirar molt curt. Després de varies vegades encertà la força, però encara no feia un bon ventall. Quan aconseguí un bon ventall, amb una distribució uniforme de l'adob per tot el tros, resulta que no sabia què fer amb els peus. Quedava palplantat a un extrem.
— *Costa molt de coordinar la mà i les cames!* - digué a la fi en Roc.
— *Sí, és qüestió de pràctica. I amb tot el que hem d'adobar i sembrar aquests mesos, segur que n'aprendràs* - li contestà el pare.
— *Ara deixa-m'ho a mi i fixa't bé com camino i llenço.*
Al cap d'una estona de lliçó el pare va carregar el cabàs d'adob a en Roc i li va dir que seguís, ell aniria a llençar adob començant per l'altre costat del Freginal.
Un cop repartit tot l'adob s'assegueren prop del foc per esmorzar, però sense entretenir-se gaire.
— *Sort que el Freginal no és gaire gran.* - digué en Roc.
— *Sí, a mi m'agraden els camps grans per l'economia, però per treballar m'agraden els camps més petits, notes més com avances i això confora.* - contestà el pare.
Acabat d'esmorzar començaren a sembrar el gra. En Roc tingué d'adaptar el llançament a la nova consistència del gra, però aviat s'hi adaptà.
Al cap d'una estona el pare va enviar a en Roc a junyir la mula amb els coixins per enganxarla a la cultivadora i demanà a en Roc que la comencés a passar. Era una cultivadora petita, però s'avançava bastant. El pare li va

indicar que no clavés massa fort, ja que l'Escapçada havia d'aguantar tota la sembra.
— *Ens cal colgar el gra ràpid, del contrari les formigues el traspassen cap els seus caus. Quan m'hagis atrapat farem una beguda.* - l'encoratjà el pare.
— *Espero fer-ho bé, això de la cultivadora.* - contestà en Roc.
Dinaren, varen fer varies begudes i sempre tenien cura de la seva mula, l'Escapçada: la tapaven amb mantes quan descansava, li donaren ordi i barreja, la van abeurar diverses vegades... Ells no van fer migdiada. El dia era curt i calia aprofitar bé l'estona. Van escabotar (colgar les llavors amb els arpiots o l'aixada en aquelles puntes on la cultivadora no havia arribat a passar) i anaren a marcar més porques, ja que no les havien fet pas totes a la vigília.
La feina semblava no arribar a la fi. Quan ja acabaren el pare va dir molt content, donant un cop a l'espallla d'en Roc:
— *Hem treballat molt bé xicot. Ara ens caldrà passar l'esplanador per treure els solcs fets amb la cultivadora.*
Canviaren la cultivadora per l'esplanador. Això a en Roc li agradava molt. Es posà de peus sobre l'esplanador, per tal de donar més pes a la fusta, i fent equilibris es divertí darrera l'Escapçada.
— *Ja hem acabat, visca!!!* - va dir en Roc, tot fent un salt des de l'esplanador, quan hagueren acabat de passar-lo per tot el Freginal.
— *Qui ha acabat és l'Escapçada, nosaltres no. Encara hi ha llum de dia i tot tornant a casa passarem pel Clot del pi gros a fer les porques per demà.* - el va contradir el pare.
— *Caram pare jo que ja somiava amb estar una estona a la vora del foc!!* - contestà el Roc.

— *No somniïs tant! Després encara ens caldrà preparar l'adob i remullar la llavor quan arribem a casa.*
— *I ensacar-ho tot per demà?* - pregunta en Roc amb cara de pomes agres.
— *Sí Roc, ara tindrem dies de molta feina, però a ple hivern ja no en tindrem tanta.* - el consolà el pare.
Després de fer porques, de tornada a casa, en Roc tenia els peus adolorits. En quedar quiet, i refredar-se-li de nou els peus, semblava que comencés a tenir-hi clivelles. Es va treure les espardenyes i començà a fer-s'hi un massatge. En veure-ho el pare li digué:
— *Demà posa't mitjons gruixuts i digues a l'àvia que et faci una frega d'oli d'ametlles, és el millor per les clivelles.*
— *Sí pare, ja ho crec que ho faré. Si els peus m'empitjoren les passaré morades. També prendré roba de més abric.*
Xino-xano, sobre el carro, arribaren a casa. En Roc estava cansat, però satisfet d'haver après a sembrar.
— *Ja ets mig pagès!* - li digué l'avi per rebuda.
— *Has après a sembrar amb el cultivador, també dit planet o reu de molles. Per ser un bon pagès et fa falta saber sembrar amb tallant d'esmargentar, amb rella o forcat, a mà amb el plantador, i amb rascle.*
— *Pareu avi, pareu, que això serà més llarg que estudiar carrera!* - contestà en Roc somrient.

El meu agraïment per en Josep Lloró, que m'ha assessorat en aquest article. ■

Cultivadora

Cesc Salamé Sabater

Rosa Mata Francès
Cranc, ascendent balança i n'acabo de fer quaranta

Nascut el 11 de desembre del 1954.
Sagitari, ascendent capricorn.

Aquesta vegada l'entrevistat és una persona que fa molt poc que ha arribat al poble i que s'hi ha implicat al màxim, vaja que en menys d'un any ha passat de no ser-hi, a ser-ne l'alcalde!

Li faig un tanteig pel facebook i em diu que sí, encara que em demana una entrevista una mica diferent, que no sigui una transcripció, vol la meua impressió, les meves sensacions... ui, ui que la cosa es complica abans de començar... que jo només vull escoltar i fer la foto!

El truco per quedar. No el conec. Fa cert respecte perquè sé que es dedica al "coaching". Acabo de buscar algunes definicions i aquí va la meua: vindria a ser una mena d'assistència personal que t'ajuda a treure el millor de tu mateix per poder resoldre els conflictes, crisis i dubtes existencials de la vida en general.

Quan porto cinc minuts al telèfon m'adono que ja estic xerrant massa i que ja estic a punt d'abocar-li les meves penes. Em freno i el deixo parlar. Abans no quedem, estem una bona estona al telèfon. Pel què em diu veig que ja ha fet un reconeixement a fons del poble. Entre d'altres coses m'explica que finalment s'ha pogut completar l'equip de govern amb el Franc i amb un entès de números d'Igualada: en Josep M. Jorba, i que s'ha proposat saldar en poc temps el deute que l'Ajuntament té a curt termini sense retallades. La conversa es torna a envellar en un moment, aquest cop per part seva. Aquí em perdo una mica. M'explica que Copons es mou per forces ancestrals

que no identifiquem i que es nota en les persones que el poble prové de comerciants rics. També comenta com es va sorprendre quan va mirar el padró i va veure com es repetien els cognoms al poble. Se'l veu molt il·lusionat i em parla de tirar endavant les coses aplicant els principis d'integració, solidaritat i ecologia.

Finalment quedem el dilluns a la Font de la Vila. El lloc el proposo jo però veig que li encaixa de seguida, em diu que sí, que per ell és un lloc emblemàtic.

Ens trobem de camí a la font. S'està fresc i ens acompanyen un parell de cerveses, la pipa, i algun cigarret.

— Vaig venir a Copons el 15 de juliol del 2010. Feia un curs de veu a Barcelona i l'última part del curs la fèiem fora. Van obrir la porta del c. Raval número 9 i em vaig trobar amb dos ulls. Uns ulls que m'eren coneguts i que en instant em van dir moltes coses...

— M'explica com es va sentir durant el curs. Com es va trobar fent pràctiques de veu a l'església, sense saber ni on era, amb la veu que no sabia d'on li sortia, com va plorar i com va veure la seva vida des del començament fins al final.

— Va ser un moment de catarsis total. Vaig veure el què havia de treure'm de sobre de la meua vida, allò que no estava en consonància amb el què penso i el què sento...i la sensació de que jo pertanyia a aquesta dona... i vam quedar a la taula de la Font de la Vila i li vaig explicar com em sentia sense esperar res a canvi. Aquest espai és molt especial per mi.

— Ell mateix em diu que hem començat l'entrevista pel final. M'adono que s'expressa amb molta facilitat, no li falten les paraules, no les ha de buscar, les diu i després les matisa o les acompanya de sinònims. És reflexiu i profund i es nota que li agraden les emocions que surten del cor i dels sentiments.

— M'explica que ha treballat per moltes multinacionals per les quals preferiria haver lluitat en contra que no pas haver treballat per ells. Laboratoris farmacèutics, grans multinacionals...

— Però al final la vida t'ho dona - em diu - Quan ho desitges profundament la vida t'ho dona. Estic en un moment de canvi profund,

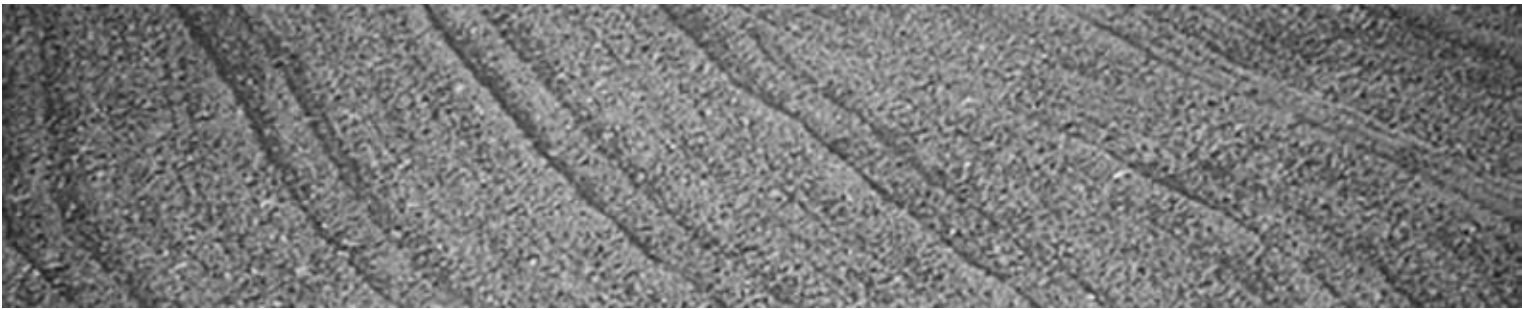
des de fa un any, i estic molt bé. Quan vaig entrar a casa la Gloria vaig trobar la casa que jo ja havia descrit moltes vegades als meus amics. Aquesta era en una zona que em va impactar molt. I el gorg especialment. Tot va encaixar. Tinc 56 anys i ara sóc feliç. Quan hi ha il·lusió la gent rejoveneix. Una persona enamorada rejoveneix 10 anys, i té la brillantor a la cara, l'expressió neta...

— Li pregunto com va fer el pas de posar-se a l'Ajuntament i m'explica que quan el Toni Alcobarro li va proposar d'entrar a l'equip de govern s'hi va negar - fins a tres vegades com Sant Pere - diu - però al final he acabat liderant el projecte. M'hi vaig anar posant i engrescant... ja portava uns anys pensant quina seria la meua aportació a la humanitat; i la resposta va arribar a Copons, en un moment de revolució i crisi que és quan tens l'oportunitat de fer les coses de maneres poc convencionals, cosa que a mi m'agrada.

— Aquí passo a demanar quatre dades personals:

— Vaig néixer a Barcelona, a la Lactància, una maternitat a la Gran Via. Vinc d'una família humil, al moment de la postguerra. El meu pare era de Vinebre, al costat d'Ascó. La meua mare treballava d'allò que abans es deia una criada a Barcelona. Es van conèixer a Vinebre i fins que jo vaig tenir 5 anys vam fer una vida nòmada. Érem 3 germans i a l'any 97 se'm va morir el més proper de sida. Va ser un període molt dur. La malaltia és molt dura... emocionalment quedes destrossat i algú així té poques possibilitats de recuperar-se de qualsevol malaltia. El meu pare va morir al 2007. Era algú que va viure content i feliç fins que es va morir, veia el costat negatiu de les coses també perquè patia per nosaltres, però era una persona molt animosa. Amb el germà petit em porto 17 anys i és ara que tenim relació. Els últims anys de la vida del meu pare em va anar molt bé treballar la meua relació amb els meus pares. Tinc la sensació que no em va quedar res pendent amb el meu pare. La meua mare està molt sola, té 82 anys i la vull portar cap aquí però qualsevol canvi és un drama per ella...

— M'explica com va entrar a la universitat, dos anys abans del què tocava. Amb 16 anys. - Anava més perdut que un pop en un garatge. Vaig entrar a fer biologia però eren els anys 70 i hi havia més *fol·lón* que no pas classes. Va ser molt divertit. No vaig fer pràcticament classes lectives-

CESC SALAMÉ SABATER

En aquesta època va conèixer la que va ser la seva dona, la Pilar, mare dels seus fills: l'Iris i el Nestor que ara tenen 28 i 26 anys.

— Als dos anys de biologia vaig decidir deixar-ho i em vaig matricular a COU de lletres, tot i que m'agraden molt les ciències, la física, les mates, la biologia... les lletres han sigut posteriors... per la feina m'he preocupat molt de triar bé les paraules, expressar-me amb claredat... al final la comunicació és responsabilitat, en primer lloc, de l'emissor, és un responsabilitat que a priori és teva...la història no m'ha interessat mai. Sempre he tingut la sensació d'estafa en la història que ens expliquen. M'agrada molt la psicologia, la mística, la poesia... però la física quàntica i les matemàtiques també. En sóc un lector habitual i sobretot del més nou que va sortint. M'aporta valor en la visió de la vida i de l'univers. No m'interessen tant les interpretacions que veig excessivament tendencioses...

M'explica com es va escapar de la mili fent-se unes falses ulleres de 4 diòptries. Quaranta dies a Canàries i cap a Barcelona de nou. La universitat l'avorria, era retrògrada, només s'estudiaven coses antigues, a ell li agradaven les teories i visions de la psicologia més actuals del moment com Piaget i Vigotsky, l'escola russa que ell ja llegia. I així va deixar la universitat i es va convertir en autodidacta. Se li nota que és una persona cultivada, llegida...

Als 21 anys va entrar a treballar a correus i aquesta va ser una molt bona etapa de la seva vida, amb la seva parella. Treballaven els dos, tenien un bon poder adquisitiu. Corrien els anys 75 ó 76 i en Cesc gaudia de la vida amb una feina que li deixava molt temps lliure per estar amb amics i coneguts, i xerrar i llegir... Es va casar sense avisar i pel civil amb la Pilar, renunciant a la religió catòlica i amb un parell d'amics com a testimoniis, cosa que va fer ennuegar al seu pare de la sorpresa.

— Vam llogar un pis a L'Hospitalet i allà vam viure 7 anys, sense tenir fills encara, gaudint de nosaltres i dels amics... era aquesta època en què les ideologies no et separaven. El moviment *progre* que hi havia era una olla en constant ebullició. I a casa nostra passava la gent... en alguns moments semblava una comuna. Als 25 anys vam llegir un dels primers *Ajoblanco* que parlava del vegetarianisme i vam decidir fer-nos vegetarians. I una cosa va anar portant l'altre... a

investigar sobre astrologia... sobre moltes d'aquestes ciències marginades que eren catalogades de farsants. I només calia que ho etiquetessin així perquè a mi m'interessés més. El prohibit, en aquella època, era el què més proper a la veritat probablement estava. I amb l'astrologia vaig estar llegint molt *Khalil Gibran, Krishnamurti*, tots els llibres de Carlos Castañeda que es un antropòleg que va passar molt temps amb xamans... I això em va portar a tenir molt interès en la introspecció...

Hi ha una frase que des de petit li crida molt l'atenció que és "coneix-te a tu mateix". En Cesc em diu que sempre ha volgut saber quin era l'abast d'aquesta afirmació, i fins a on et pots arribar a conèixer a tu mateix. El tema de la mort també li ha interessat des de sempre, perquè era un tema tabú, un tema sobre el qual sempre hi ha hagut silenci. Al final d'aquest període en Cesc estripa totes les fotos de la seva vida i es ven tots els seus llibres al Mercat de St. Antoni. Era una època d'austeritat en la que el Cesc es va voler desprendre d'objectes personals i possessions.

Totes aquestes reflexions arriben al seu punt culminant en el moment en que en Cesc s'inicia a la meditació, amb un mestre hindú, quan tenia 28 anys. Aquest coneixement i aquesta pràctica li van marcar un abans i un després i - ha sigut una àncora que m'ha subjectat sempre - em diu.

Viu una temporada a Sitges a l'inici dels 80. Just quan la seva dona està embarassada, els amics li busquen un pis allà. M'explica com de meravellosa era Sitges en aquella època i com va trencar amb els enllaços a Barcelona i va desaparèixer per anar a viure a aquesta població, sense dir res a ningú.

Veig en el Cesc un punt de timidesa però alhora és una persona oberta i un xic descarada. No ho entenc. Li pregunto.

— Sóc tímid en origen - em diu - Ara encara conservo un punt de timidesa però jugo més amb ella que no pas ella em condiciona a mi. Allò que et costa més a la vida, sovint és allò en el què desenvolupes més talent. T'espaviles. La meua timidesa m'ha ensenyat a ser humil i prudent.

A l'1 de gener del 1990 entra com a venedor a l'empresa on treballava el seu pare: Bayrol, de productes químics per a piscines. I en

poc temps passa directament a ser-ne el Director - Jo no estava preparat per aquella posició i això et fa dedicar-hi molt de temps perquè no et treus mai de sobre la sensació que no ets prou competent. I jo tenia aquesta sensació, fonamentada o no - em diu. En aquesta empresa en Cesc aconsegueix reduir les pèrdues a zero sense retallar res. - Vaig contractar més gent fins i tot. Aquest va ser un aprenentatge molt important. Si acomiadava gent, perdia el principal valor de la companyia. Necessitava sortir de la crisi sense perdre la gent i em vaig haver de buscar la vida i va sortir i d'això n'estic molt content.

L'empresa que dirigia el Cesc tenia una competència forta que oferia molt millor preu, però en Cesc va aconseguir guanyar-se els clients deixant d'argumentar que tenien el millor producte i senzillament escoltant: - Era el venedor silenciós. M'ho vaig proposar. Anava al client i li parlava de coses quotidianes. M'informava molt d'aquella persona, del seu entorn... preguntes per iniciar la conversa i llavors callava i escoltava. Aquí va néixer d'alguna manera aquesta altra actitud interna d'escolta. A mi, fins aleshores, m'agradava escoltar però era d'aquells que mentre l'altre parlava ja pensava en què li diria... però ara ja no ho feia... si l'altre callava, jo també, i al final la persona continuava parlant, i quan s'acaba el discurs superficial es va una mica més enllà, comences a parlar d'altres coses, d'allò que realment et preocupa... i en una hora ho sabia tot d'aquella persona i tot el necessari per vendre també- i aquí somriu. - Vaig descobrir l'univers del silenci. Era una cosa paradoxal, un contrasentit, perquè el que vol vendre sol ser el xerraire.

Però l'objectiu dels caps de l'empresa era aixecar-la per vendre-la i així va ser. En Cesc es va trobar a casa, xocat, després de 6 anys de treballar de les 6 del matí a les 11 de la nit, pensant en uns anys en què havia renunciat a la vida de família. Després d'això, prèn la decisió de no treballar mai més per tercers. Així es posa de consultor independent i, entre d'altres projectes, és un dels fundadors de la franquícia *Lizarran*. Posteriorment arriba el *coaching*, per casualitat, va ser com materialitzar un do que ell ja tenia des de sempre. Un dia, en un dinar amb dues amigues, una d'elles li va proposar de treballar a la seva empresa de recursos humans. Li va dir: - a tu et veig fent *coaching* - i va ser d'aquells copets que et donen a la

Cesc Salamé Sabater

vida a vegades, i que acaben sent una gran empenta que t'obre els ulls de cop - em diu - Fent aquesta feina aprens moltes coses. A respectar la gent, a valorar la seva sensibilitat... i alhora aprens a veure't a tu mateix, a no culpabilitzar-te... Quan la gent parla d'ella mateixa tu ressones en moltes coses. Et veus tu en relació a aquelles coses que t'expliquen. En aquesta vida, t'has de mirar les coses amb diferents perspectives, escoltar, i al final emergeixen les solucions. No has de tenir pressa. Has d'estar obert i has d'acceptar la forma en la qual et vinguin. No has de donar forma prèvia al resultat. Deixar que surti sol. El procés el pots dinamitzar com vulguis, que és l'important, el resultat ja vindrà de la forma que sigui.

M'explica que en un curs va descobrir que l'essència del *coaching* és la pregunta. - La pregunta ha de ser un regal- diu - Ha de crear alguna cosa nova en tu. La pregunta surt, i no cal que sigui punyent, i a vegades veus que a l'altre se li desencanaixa la cara i saps que l'has encertada.

El què més li agrada al Cesc és el treball en grup i sobretot treballar amb directius. En el treball en grup diu que el més important és que les persones es coneguin entre elles. M'explica que al juliol i a l'agost aquest país es para i que ara aprofita per acabar coses i per posar en marxa la seva web *on-line*.

Se'ns fan les nou del vespre. Li explicaria moltes coses i desitjaria que em fes preguntes clau a mi, però aguanto callada perquè la conversa a més s'ho mereix i no em toca. Ha vingut disposat a parlar, m'esperava més predisposició a estirar-me de la llengua i a saber de mi, però no ha sigut així. Ara em pregunto si sóc transparent per ell...

Em torna a demanar que no faci transcripcions a l'hora d'escriure... brrr... que difícil... faré el què pugui li dic. Una mica de tot.

Aquí la teniu: L'ENTREVISTA. ■

Opinió

El valor de l'amistat

Adela Sena Mas

Una amistat vertadera consisteix en estar sempre allà quan l'altre ho necessiti, i a la vegada l'altre també hi sigui quan ho necessitis tu. També es basa en acceptar a l'altre tal com és, amb les seves manies, etc. Ara t'explicaré la següent història que et pot haver passat fins i tot a tu: Hi havia una vegada una nena que es deia Èlia. L'Èlia tenia una amiga molt especial, es deia Àsia. L'Èlia i l'Àsia sempre estaven juntes i amb altres amigues; però l'Àsia tenia una amiga, la Nerea, i quan aquesta venia deixava a tothom per anar-se'n amb ella. No feia cas ni de l'Èlia ni de les altres amigues, passava d'elles. Quan la Nerea se n'anava, l'Àsia tornava

a anar amb totes les altres, fins que un dia l'Èlia se'n va afartar i junt amb les altres nenes van decidir fer-li el mateix. L'Àsia estava molt trista i va entendre que no podia continuar deixant-les de banda només perquè vingués la Nerea, ja que podien anar totes juntes. L'Èlia i l'Àsia van fer les paus, i tot va continuar sent com abans, bé tot no, l'Àsia i la Nerea ja no deixaven de banda a les altres, sinó que anaven totes juntes.

Aquesta història ens ensenya, que hem de cuidar de les amigues perquè sinó algun dia s'enfadaran i ja no voldran anar amb nosaltres. ■

La lluna més gran i més a prop

Adela Sena Mas

El passat dia 19 de març, va succeir un fet meravellós que no passava des de feia 18 anys. Es coneix com a superlluna, i té lloc quan l'acostament de la lluna coincideix amb lluna plena.

La lluna aquells dies va estar en el punt més proper de la seva òrbita a la Terra, aquest fet no passava des de 1993.

La lluna va aparèixer un 30 % més brillant i un 14 % més gran que de costum. El millor moment per observar aquesta fantàstica escena és quan està a prop de l'horitzó, ja que es produeix una il·lusió lunar, i la lluna sembla gegant al costat d'arbres i edificis. La trobada es produeix a les vuit del vespre, quan la Terra i el seu satèl·lit estan exactament a 356.575 quilòmetres. Només 50 minuts més tard la

Lluna entra en fase de plena amplificant l'efecte d'aproximació.

Per mala sort circula el rumor que l'apropament de la lluna causa catàstrofes naturals, però és fals, ja que la lluna com a molt pot ocasionar l'augment de les marees però no pot fabricar huracans, terratrèmols...

I si el dia dinou vau poder veure la lluna més grossa que de costum, el proper 11 d'octubre podreu veure l'efecte contrari, la lluna en el seu punt més allunyat: un 12,3 % més petita.

Gràcies per la vostra atenció, i espero que tots hàgiu pogut gaudir d'una lluna tan bonica. ■

Espai Jove

La Caseta de l'Hort

Teresa Múnera Pascual

Cantem Nadales

Arriba el Nadal i amb ell la il·lusió dels més petits per celebrar aquesta diada plena d'emocions. Aquests darrers dies a la classe assajem continuament unes cançons diferents, les nadales, perquè abans de finalitzar el trimestre les anirem a cantar a les nostres cases. També hem après un petit vers que recitem molt decidits enfilats damunt una cadira. Arribat el dia de la cantada i amb una intensa pluja al carrer, els més menuts de la vila travessem la plaça i ens dirigim a Cal Poldo per actuar. L'endemà, la pluja és més minsa i aprofitem per cantar a la resta de les cases. Un cop més hem triomfat i hem estat ovacionats pel nostre fidel públic.

Els pallassets de La Caseta

El primer any erem pianos, el segon dimonis, el tercer bruixes i bruixots, el quart ratolins, el cinquè petits indis i aquest curs ens hem disfressat de pallassos i pallasses. La veritat és que feiem molt de goig. Duïem un llarg vestit de color verd amb una grossos botons al davant, un llaç taronja al coll i un barret en forma de con al cap. Als peus portàvem unes sabates verdes conjuntades amb el vestit. Disfressar dotze pallassets no ha estat pas fàcil però un cop enlestits hem sortit al carrer a lluir la disfressa i a mostrar-la als vilatans.

La festa de l'escola

Un any més, els alumnes de La Caseta de l'hort han estat convidats a actuar a la festa que, des de fa uns anys organitza l'AMPA de l'escola,. A nosaltres ens fa molta il·lusió intervenir-hi i ser protagonistes de l'acte durant una estona. Aquest cop hem escollit fer unes danses: La dansa del pomer, El ball del bugui-bugui, hem ballat la cançó del Club Super 3 anomenada Fem un salt i com no, el nostre ball preferit, el Ball de gegants que cada vegada ens surt millor i disfrutem més voltant i rodant com si fóssim gegants i gegantes de veritat.

Sisena promoció d'alumnes de La Caseta

Teresa Múnera Pascual

Va ser l'any 2008, l'any del “baby boom” a Copons. Feia temps que no passava que al poble hi haguessin tants naixements. La més gran, la **Rut** de Cal Pedó de Veciana comença la Caseta amb poc més de mig any i ara passats gairebé tres anys és la més gran de tota la colla. La **Lisette** també era petitona quan va començar, ni tan sols gatejava i ara és la més alta del grup. La **Quima** va entrar a La Caseta amb un any i mig i va haver d'acostumar-se a compartir la seva mare amb els altres companys i ho ha aconseguit. L'**Armand** també amb divuit mesos s'ha anat fent gran jugant sense parar. El **Quim** va arribar amb només un anyet, encara no caminava i deia alguna paraula difícil d'entendre i ara s'ha convertit en el més xerraire de tots. El **Marc** amb només onze mesos aterrava a La Caseta, tampoc caminava, només gatejava a tot drap per la classe i ara corrents tampoc l'atrapes. El **Vadim** també amb onze mesos era un nen discret que amb prou feines s'aguantava sol i ara és un dels millors cantants del grupet. L'**Àdan**, el més petit i també el més menut de tots. Ell va començar amb mig any essent la joguina dels seus companys i ara, passat el temps, continua sent xicarró però és un fura que se les sap totes. El **Dima** va ser l'últim en arribar, ho va fer amb gairebé tres anys però ell és molt valent i no li ha costat gens adaptar-se al lloc, a la llengua, a les educadores i és un bon amic per tot els seus companys. Des d'aquí volem desitjar a aquest nombrós grup molta sort a la seva nova i llarga etapa escolar i que recordarem molt alegrement el seu pas per La Caseta. ■

La Caseta de l'Hort tanca portes

Teresa Múnera Pascual

El mes de juliol coincidint amb el final del curs 2010-2011, La Caseta de l'Hort, el servei de mainaderes per infants de zero a tres anys ha tancat portes després de sis anys de funcionament. Les seves parets han estat testimoni de les experiències viscudes per un nombrós grup d'infants del poble i rodalies que han crescut junts jugant i aprenent. Fins a un total de trenta-cinc alumnes han passat per La Caseta. De ben segur que tots en guardaran un bon record i quan siguin més grans pensaran en la seva etapa d'infantesa alegre i divertida. A mi només em queda dir que he disfrutat moltíssim ensenyant a aquests infants i que tinc guardats a la meva memòria tots i cadascun dels moments meravellosos que hem viscut plegats. Amb els ulls plorosos dic: fins aviat Caseta de l'Hort!. ■

ALUMNES CASETA DE L'HORT 2005-2011

2005-2006										
2006-2007										
2007-2008										
2008-2009										
2009-2010										
2010-2011										
2011-2012										
2012-2013										

Fem moure les neurones

Elisenda Mercadal Segura

El misteri del quadre
Una persona observa un quadre i diu el següent: “No tinc germans ni germanes. El pare del retratat és el fill del meu pare”. Quin parentesc té amb el retratat?

L'armilla de Picasso
De quin color eren les mànigues de l'armilla blava del gran pintor Picasso?

Un problema de mares i filles
Dues mares i dues filles surten a passejar cada dia amb tres barrets. Cada una porta un barret, ningú no es queda sense, com és possible?

Voltes i animals
Quin és l'animal que després de mort fa més voltes?

El llançament prodigiós
Com s'hauria de llençar una pilota de forma que en arribar a una certa distància es pari, sense topar amb cap obstacle, i tot seguit reculi en direcció contrària a la que havia estat llançada?

Enigmes de parentesc
Quin parent meu és el fill de la germana de la meva mare?

Vet aquí alguns enigmes de “Fem moure les neurones”, el projecte preparat per les mestres de l'escola amb l'objectiu de treballar tot un conjunt d'activitats de percepció, atenció, memòria, raonament lògic, habilitat matemàtica, orientació en l'espai, resolució d'enigmes... Aquest treball del curs 2010-2011 es va proposar com a una activitat viscuda i participativa. Durant els dies de l'exposició podiem anar a la sala de l'ajuntament a resoldre enigmes i a jugar a jocs de taula, dels des més coneguts com els escacs, les dames o el parxís, passant pel tangram, l'otello... Les activitats estaven classificades i n'hi havia per a totes les edats, de manera que petits i grans, pares i avis inclosos, vam poder compartir una estona divertida i ben aprofitada. ■

Colònies a Calafell

Esther Ortiga Pifarré

Aquest mes de maig, els nens i nenes d'infantil i primària vam anar de colònies a Calafell. Allà vam aprendre moltes coses sobre els ibers, la vegetació, els peixos, etc Als petits ens va visitar el Rei Neptú, vam fer collarets i marcs de fotos. Els grans vam visitar el Poblats Ibèric, vam visitar la platja i vam aprendre coses sobre els peixos. Ens ho vam passar molt bé! ■

L'Hort escolar ja està en plena producció!!

Alba Tosquella

Aquest estiu ja hem pogut gaudir de la primera collita de l'hort comunitari que un grup de famílies hem posat en marxa a l'antic hort escolar, i que feia uns anys que estava aturat. Tomàquets, enciams, bledes, cebes, carabassons, pebrots... una mica de tot i de primera qualitat, ja que s'ha conreat seguint mètodes ecològics.

La iniciativa va sorgir el passat mes de maig quan un grup de pares i mares de l'AMPA amb ganes de fer hort ens vam plantejar que es podia recuperar aquest espai i fer que els nens i nenes hi participessin. El primer pas va ser preparar el terreny amb el motocultor per poder començar a treballar (gràcies Josep Guix, quina feinada!!). Després vam fer algunes trobades comunitàries on es va explicar la manera de fer un hort ecològic, seguint les directrius d'alguns experts com Mariano Bueno o Gaspar Caballero. Per exemple, els espais de conreu es van delimitar amb totxanes o fustes, perquè les plantes estiguessin en alçada. D'aquesta manera s'aconsegueix mantenir la humitat de la terra i, a més a més, queda més còmode perquè els més petits hi arribin sense risc d'aixafar les plantes. Els nens i nenes van col·laborar decorant les totxanes amb dibuixos i pintures.

Sobre la terra es va posar una bona capa de compost que vam agafar dels compostadors comunitaris, i un cop instal·lat el reg per degoteig, es va posar una altra capa de palla que havíem anat a buscar a Cal Pedó de Veciana (gràcies Fede, també pel teu compost!!). I va arribar el moment de plantar!! En el primer espai hi vam posar una mica de tot: tomaqueres, enciams, bledes, pebrots, cebes, alguna aromàtica... A més a més, vam buscar alguns mètodes tradicionals per evitar els cargols, per exemple posant closques d'ous aixafades a tot el voltant (perquè no els agrada punxar-se la panxa), o amb pots amb cervesa (que diuen que els atreu), i fins i tot amb cinta adhesiva perquè no pugessin als bancals. La veritat és que no ens n'hem sortit massa, perquè per sota els enciams i les bledes hem trobat cargols molt ben alimentats!! Què hi farem, les bledes i els enciams amb algun foradet també són molt bons...

Unes setmanes després, veient que les plantes creixien i creixien, vam pensar que es podia aprofitar tot l'espai de l'hort, que és molt gran, i fer alguns bancals més. En total en vam construir tres més, perquè la nostra idea, seguint les pautes de l'hort ecològic, és que es pugui fer un sistema rotatori,

agrupant diferents famílies de plantes. Cada un d'aquests grups s'alimenta de diferents components de la terra, i així es garanteix que el sòl reposti i sempre estigui en condicions òptimes. Com els bons hortolans de Copons ja saben, per cuidar bé de l'hort el primer que cal és cuidar bé de la terra.

Ara tenim els quatre bancals en plena producció, en el primer que vam plantar hi ha enciams, bledes, pebrots i algunes tomaqueres. I dels altres tres, un està ple de tomaqueres, a l'altre hi ha carabassa, carabassó, meló i alguna planta de blat de moro i de gira-sol; i en el darrer bancal de moment hi hem plantat mongetes. També tenim un roser i dos fruiters, que esperem que quan creixin ens donin una mica d'ombra!

Volem agrair a tots els pagesos de Copons les seves opinions i la seva col·laboració donant-nos planter, especialment al nostre veí Ceferino. I us animem a tots a que ens ajudeu a cuidar l'hort. Podeu posar-vos en contacte amb la Teresa Múnera o bé podeu entrar al grup de facebook ("Hort escolar Copons") que hem creat per organitzar les trobades, allí també trobareu informació actualitzada. ■

Una festa molt participativa per despedir el curs escolar

Imma Lloró Torrents

El passat dissabte 18 de juny vam celebrar la festa de final de curs de l'escola. Com anys anteriors, l'Associació de Mares i Pares en col·laboració amb l'escola vam organitzar una jornada festiva per acomiadar el curs. Aquest any caldria destacar la forta participació i la varietat d'espectacles que es van dur a terme, tots ells acollits a la nova sala polivalent, que va permetre evitar el fred del vespre en un espai ampli i adequat.

A les 5 de la tarda van començar els espectacles amb l'obra de teatre "La nit de les joguines" de J.M.Benet i Jornet, dirigida per la Carina Alcoberro i representada pels nens i nenes del Taller de Teatre que es va fer com a activitat extraescolar aquest curs passat. Tot seguit, els petitons de la Caseta de l'Hort van ballar les seves cançons preferides "la dansa del pomer", "Fem un salt" i el ja clàssic "ball de gegants", acompanyats de les seves educadores: la Teresa i la Maribel. A continuació els nens i nenes d'infantil i primària de l'escola van oferir-nos un espectacle amb cançons, ombres xineses, i un muntatge musical amb instruments de percussió.

Un cop acabades les actuacions infantils vam passar els vídeos dels "stop motions" que van fer els grups d'extraescolar de Taller

Creatiu amb la Meritxell. "La muntanya màgica" i "El viatge a la selva" son dues petites obres d'art que podreu trobar penjades a la nostra pàgina web <http://www.copons.net/escola>. Seguidament, hi va haver l'actuació d'un grup de mares que ens van sorprendre amb tres coreografies de "zumba", un tipus de ball amb ritmes llatins combinat amb rutines d'aeròbic, oferint un espectacle original i diferent que va animar i fer moure a bona part del públic adult i infantil. Per acabar les actuacions, la Gemma i l'Axana ens van convidar a cantar tots junts un parell de cançons molt conegudes: "la cançó de les balances" i "qualsevol nit pot sortir el sol".

Després de dues hores intenses d'actuacions, vam repartir unes coques i pastissos boníssims que havien preparat les famílies per a tothom. Un cop tips i amb ganes de seguir passant-ho bé, vam encetar la gimcana. Aquesta es va fer a la pista poliesportiva i constava d'unes quantes proves d'habilitat que els participants van haver d'anar superant per aconseguir el màxim de punts possibles. Va guanyar el grup que va aconseguir més punts, però tots els participants es van emportar un obsequi.

Quan es van acabar tots els actes programats per la tarda ja va ser l'hora de sopar,

que com sempre va ser molt concorregut i va gaudir d'un bon ambient. Durant el sopar es va fer el sorteig de varis premis entre els quals destacaríem una caixa sorpresa d'estada de cap de setmana, que va ser molt adient per donar el tret de sortida a les vacances estiuenques.

Un cop acabats tots els actes previstos, i com a sorpresa final, vam tenir l'actuació improvisada del Thomas <http://thomasclements.es/>, un músic molt especial que també ens va voler acompanyar, i que amb la seva màgia va enlluernar als més menuts i els va convidar a cantar i a inventar cançons com "el follet del bosc", aconseguint treure la vessant més artística i enjogassada dels nostres petits, una experiència única per acabar una nit plena d'emocions.

Aquesta festa s'ha convertit en una ocasió excel·lent per compartir una estona divertida tots plegats: nens, nenes, mestres, monitors, pares, mares, avis...i tothom que s'hi vulgui apuntar, per donar valor a l'escola i a la seva tasca, tant importants per el present i el futur de Copons. Esperem començar el curs que ve amb les mateixes ganes i il·lusió que el passat i amb un munt de propostes noves perquè la propera Festa pugui ser tant plena com aquesta. ■

Sant Sebastià

Elisenda Mercadal Segura

Aquest hivern Copons ha celebrat amb entusiasme la Festa Major de Sant Sebastià, en el marc espaiós de la nova Sala Polivalent acabada d'estrenar.

El dissabte va començar amb una xerrada de Jaume Ortínez sobre el músic Santiago de Masarnau, descendent d'una de les famílies de negociants de Copons, introductor del piano actual a Espanya i fundador d'una obra de beneficència que avui continua ajudant i alimentant a nombroses famílies necessitades. La pianista coponenca Anna Closa va interpretar una peça d'aquest compositor dedicada a les muses.

A la tarda les colles de Terrassa i de Copons van ser les protagonistes d'una cercavila bastonera que finalitzà amb la inauguració de la Plaça dels Bastoners de Copons. El so de les gralles i l'acordió, dels bastons i els crits respectius de "Terra" i "Roc" van donar vida als carrers. Els coponencs van gaudir de l'agilitat, rapidesa, força i experiència dels terrassencs i tingueren ocasió de compartir ballades del "Patufet" i "La Pastoreta", dos balls que ja han après d'aquesta colla.

Recuperats del fred amb coca i xocolata, petits i grans van omplir la sala polivalent per passar una bona estona amb l'espectacle infantil "Maduuuixes" de la Companyia La Bleda.

Diumenge, missa en honor al patró i tot seguit el tradicional vermut que enguany s'amenitzava amb la primera Trobada de Músics Coponencs. La nova sala va quedar plena de gom a gom durant les dues hores en que més d'una vintena de participants de totes les edats van interpretar un repertori molt variat amb els seus instruments. Piano, guitarres, flautes dolces i traverseres, violí, harmònica, acordió, i també veus i una dansa per als més menuts.

Amb el Ball de Festa Major, a càrrec del Duet Shela, i el típic i dolç ball de la crespella, va finalitzar aquesta festa que ha sigut molt participada i acollidora. ■

La ressorgida Colla bastonera de Copons es presenta oficialment i inaugura la seva plaça

J. Oriol Martí Falguera

El dissabte 22 de gener de 2011, va tenir lloc a Copons l'acte de presentació i apadrinament oficial de la nova colla bastonera de la població. De fet, nova no ho és tant, ja que la seva trajectòria es remunta ja a l'any 1964, coincidint amb les Caramelles del poble, on ja es van poder veure i escoltar els primers cops de bastons locals amb l'ajuda dels Bastoners de Tàrraga.

Als inicis dels anys 80 va haver-hi un nou ressorgiment de bastoners que anaren a aprendre a ballar a Tàrraga, i reberen classes d'alguns membres de la colla de Terrassa, tot impulsat fortament pel mestre del poble, en Joan Obradors. A començaments dels anys noranta va haver-hi un parèntesi a la colla i no vam tornar a ressorgir fins l'any 2006 coincidint amb les Caramelles, fins a l'actualitat, on la colla s'ha anat consolidant i creixent lentament. Ara era el pas de consolidar la feina feta aquests darrers cinc anys.

Tot i que la nostra colla ja s'havia estrenat anteriorment en la trobada nacional de Montblanc de l'estiu del 2010 i en la trobada cultural de Vilanova del Camí, s'aprofita la Festa Major d'hivern de la població per a fer-ne la presentació oficial a la Vila. Per aquesta

ocasió es convida a la colla de Terrassa, que ha estat - ja des dels inicis de la nova etapa de refundació -, qui ens ha portat de la mà. Per als bastoners amfitrions, l'elecció de la colla padrina ha estat procés natural i fàcil, ja que hem compartit amb Terrassa, des de la fusta dels bastons, el torner, fins a part del repertori de ball. Val a dir que els bastoners de Copons, també han aconseguit recuperar, una part dels seus balls històrics dels anys 80, gràcies als balladors més ben dotats amb el do de la memòria.

L'acte de presentació i apadrinament va consistir en una cercavila exclusivament bastonera per tot el poble, des de la Plaça Major, fins a la Sala Polivalent. Tot i la temperatura gèlida d'una tarda del mes de gener, les dues colles varen entrar en calor ràpidament, gaudint d'una ballada intensa a on es va poder veure les actuacions independents, i l'evolució cap a balls compartits o fins i tot apresos al moment, tot barrejant els balladors de les dues colles. En arribar al final del recorregut es va realitzar un parlament per part del regidor de cultura de l'Ajuntament de Copons, - i alhora acordionista de la colla - així com els respectius caps de colla de les dues formacions, per continuar

amb la inauguració oficial de la nova Plaça dels Bastoners de Copons, situada davant del nou centre polivalent i al peu de l'antiga carretera comarcal.

Per acabar d'arrodonir la jornada, vàrem fer un berenar de germanor, a on tots plegats ens vàrem poder recuperar de l'acte a la intempèrie i intercanviar les experiències.

En aquests moments, la colla dels bastoners de Copons, es compon per una vintena llarga de balladors en tres grups de ball; el de més petits fins a uns deu anys, els mitjans i el grup de grans, i disposa d'un repertori de 6 balls; el Violet, el Patatuf, el Patufet, el Gall i la Gallina, La Pastoreta i la Bepa.

No volem acabar, sense agrair especialment el suport de l'Ajuntament de Copons, els pares i mares dels balladors més xics, així com l'esforç de la colla de Terrassa, per venir al nostre poble, en unes dates prou complicades per a ells, en unes temperatures que bé podrien desanimar al més valent. I l'excel·lent tracte i suport que ens han presat al llarg de tot el procés amb l'ajut de la Montserrat Galí, per ensenyar-nos els nous balls i la cultura bastonera. ■

Festa Major d'Hivern

Primera trobada de Músics Coponencs

Jordi Closa Franquet

Dins el marc de la festa major d'hivern en honor a Sant Sebastià es va celebrar la primer trobada de músics coponencs, l'acte potser amb més participació de la festa d'enguany. I és que a part del nombrós públic que va omplir la nova sala polivalent i que van gaudir de la música i del vermut de festa major, van ser més de vint músics, en concret 22, que van pujar a l'escenari i van mostrar el seu talent i bon nivell musical.

L'objectiu inicial de la trobada tenia varies vessants. Primer de fer un acte festiu amb el qual es fomentés la participació dels coponencs, o gent vinculada d'alguna manera amb Copons, i fer així més poble. L'altre, donar l'oportunitat a molts músics amateurs que durant l'any van estudiant i millorant el seu nivell musical i d'instrument, de mostrar en públic el seu treball musical. I l'últim, també cal dir-ho, fer un acte de festa major amb baix cost econòmic donat el petit pressupost disponible per la festa.

Doncs bé, amb la primera trobada aquests objectius sembla que es van assolir plenament. Es va generar una estona de molt bon rotllo entre tots els participants i el públic, vàrem assistir al descobriment de nous músics coponencs, ja que molt d'ells limiten la seva música a l'àmbit familiar i també vàrem poder sentir noves promeses amb un gran talent musical.

La trobada va tenir lloc el diumenge 23 de gener, després de la missa de festa major. Així, passades la una del migdia, van començar a sonar les primeres notes tot allargant-se quasi fins a les tres del migdia.

Els músics participants van ser, per ordre d'aparició, el Francesc Solé a la guitarra elèctrica i l'Eli Bertran al baix; en Roger Planell al piano i la Mapi al saxo; en Josep Lluís Díaz a l'harmònica; en Carles Muñoz al piano; l'Elvira Talló al piano; l'Axana Ivanko al piano i guitarra i la Gemma Gallego a la

veu; en Carles Pons al piano; la Maria Vila al violí; la Emma Vila i la Rut Calaf a les flautes traverseres i en Frederic Prat al piano i flauta traversera; l'Adela Sena, la Mariona Sala i la Mar Vilumara a les flautes dolces; en Pau Reixachs a la guitarra acústica; la Cristina Vidal a la flauta traversera; l'Arantxa Prieto a la guitarra acústica, la Lola Brusau a la flauta traversera i en Jordi Closa a l'acordió diatònic.

Els temes escollits per interpretar van ser també molt variats ja que es van poder escoltar temes de música clàssica de Beethoven, temes més actuals com del grup Oasis, cançons populars russes, celtes o franceses, músiques de pel·lícules o inclús alguns temes propis dels músics coponencs.

La primera trobada va acabar amb les ganes i predisposició de tots els participants de seguir amb una segona edició. Us hi apunteu? ■

Torna el Rei Carnestoltes

Montse Soteras Corbella

Com diu la cançó per celebrar el carnaval gresca i disbauxa!

Tots els nens i no tant nens ens vam aplegar a la Sala polivalent per celebrar la festa més divertida de l'any. Per començar vam fer una desfilada de disfresses en una autèntica pasarel·la de models. Vam poder veure pallassos, cavallers, princeses, fades, ratolins, ossets i sobretots molts vaquers. I no hi podia faltar la música, l'Oriol Canals ens va fer ballar i cantar i després coca i xocolata per tothom per agafar forces i continuar la festa fins ben tard. ■

CARLES MUÑOZ MORA

Parròquies de ponent a Myanmar, l'antiga Birmània

Dolors March

Comencem el viatge fent escala a Singapur, l'aeroport internacional de Chandi, considerat com el més confortable i luxós del món, així com la seva companyia d'aviació. Continuem cap a Myanmar i en arribar, comencem el recorregut per Bagan un dels recintes arqueològics més importants del món. Aquest lloc canvia segons l'estació, ara és l'estiu, l'altra vegada en que jo hi vaig estar, ara fa uns sis anys, era el mes d'agost, l'època de les pluges, tot era verd i moll, ara tot és sec i es veuen molt les pedres; l'únic que no canvia és el caràcter del poble birmà, tot simpatia i amabilitat.

En aquest últim viatge vàrem visitar el mercat dels pagesos de la zona, la majoria de les parades exposen fruites i verdures, moltes d'elles desconegudes pel nostre paladar. De Bagan anàrem a Mandalay, podríem dir que Mandalay és la màxima demostració del Budisme, sobretot el monestir de Mahajandazon on estudien més de 1000 monjos que viuen de la caritat. La gent del poble els dona arròs i verdures, nosaltres, les Parròquies de Ponent, els vàrem fer entrega de material escolar, llibretes, llapis, entre d'altres donacions, i ells a nosaltres ens van donar molt més que el seu agraïment. A Mandalay celebràrem l'eucaristia tots plegats i agermanats, els cristians són una minoria sols l'1% de la població ho és, la nostra guia Nu Nu en sentir-nos resar el parenostre es va emocionar. D'aquí marxàrem a les ribes del llac Inlee fent el recorregut en canoes. És curiós, tot el grup, en gaudir de les vistes, va comentar la sensació de tranquil·litat i pau que els proporcionava, era preciós i hi havia molt per veure i admirar. El paisatge del llac era espectacular d'una naturalesa pura que realment impactava, molt diferent de les

**Ara arriba el carnestoltes
Tots sortim a donar voltes
Ens posem uana disfressa
Cantem, ballem i fem gresca**

Caramelles 2011

Jordi Closa Franquet

CESC SALANIE SABATER

Els bastoners de Copons també vàrem anar assajant tots els nostres balls des de l'última actuació de la festa major d'hivern, i per tant, estàvem preparats per ensenyar el nostres balls més nous.

El diumenge de Pasqua va aixecar-se solejat i va esdevenir un dia típic de primavera, tot combinant sol i núvols, però sense cap ruixat durant la matinal caramellaire. Com cada any l'esmorzar ens esperava al ciment, preparat pel Jaumet, en Paco i la Glòria, Un cop amb les piles carregades ja varem fer les primeres cantades i ballades per la part alta del poble fins arribar a la missa de les dotze. Després de l'ofici, a l'empedrat de davant de la nova sala polivalent, vàrem fer la cantada completa de totes les cançons, danses i balls de bastons. Les Caramelles es van donar per acabades cap a les tres del migdia amb l'última cantada al carrer del Raval.

El tradicional dinar de Caramelles, fet gràcies a totes les aportacions fetes pels coponencs el dia de Pasqua des dels seus balcons, es va fer a la plaça el dia 3 de Juliol. ■

Cap a Rubió per la Festa Major

Montse Soteras Corbella

El primer cap de setmana del mes de juny, una bona colla de Copons, vam anar a la Festa Major de Rubió per participar en els actes infantils del dissabte a la tarda.

Tot i que en un principi no ens va acompanyar el temps i vam haver-nos d'aixoplugar a l'Ajuntament, es van poder celebrar totes les activitats que hi havien previstes.

Els més petits van trencar l'olla - una olla que era plena de joguines i gominoles, van passejar amb els ponis, i van poder saltar en els inflables. A la cercavila van participar-hi la colla dels bastoners de Copons i també vam portar - hi els capgrossos i la cuca, que es va omplir de canalla.

Després de la cercavila vam veure el concurs de trencar ametlles, vam berenar xocolata desfeta i melindros i encara ens van quedar forces per jugar i saltar en els inflables. ■

Edició Macrojocs 2011

Jordi Closa Franquet

Com es habitual en aquestes dates aquest any va haver-hi un any més els Macrojocs a Copons. Inicialment previstos pel dia 15 de maig van acabar fent-se uns dies més tard, concretament el diumenge 29 de maig.

Per segon any consecutiu l'espai escollit va ser la zona poliesportiva del poble que resulta molt àmplia per a realitzar aquests tipus d'esdeveniments.

Una vegada més es va comptar amb la col·laboració de la Diputació de Barcelona i de l'Espai Cívic Centre així com també d'un grup de voluntaris del poble que van ajudar a que l'acte fós possible.

Com va sent habitual l'estrella de la jornada va ser l'inflable gegant en forma de rocòdrom que va aguantar els nombrosos salts dels nens i nenes del poble i dels voltants que intentaven escalar per arribar al cim.

ELISENDA MERCADAL SEGURA

A part d'aquest inflable n'hi havia un altre més petit que representava una cistella de bàsquet perquè tothom pogués practicar aquest esport amb una pilota gegant. A més dels inflables també hi havia un bagul ple de jocs tradicionals de països de tot el món, les clàssiques xanques de peu, rodets d'equilibri, un forat de mini-golf, vehicles pels més menuts i una varietat de jocs de taula per jugar asseguts i amb companyia.

Tot i la calor que feia la gent va respondre molt bé i va disfrutar d'aquesta jornada lúdica que ja fa uns anys es celebra a Copons. ■

Setmana de la Gent Gran

Núria Pons Torrents

Del 30 de maig al 3 de juny van tenir lloc els actes de la setmana per la gent gran. Es va començar amb un taller de la memòria que va tenir una durada de dos dies, dilluns i dimecres.

El dimarts dia 31 estava prevista una conferència sobre “ús i abús de medicaments per a gent gran”, però no es va poder realitzar, per motius de força major de la conferenci-ant va quedar aplaçada per mes endavant.

El dijous dia 2 vam ser matiners, i una bona colla ens en vam anar cap a les terres de l'Ebre, vam arribar al poble Deltebre on ens esperaven per visitar “el Molí de Rafelet”, l'únic molí d'arròs fet de fusta, que queda a les terres de l'Ebre. En Rafael ens va explicar que aquest molí esta funcionant des de l'any 1940 i encara elabora diferents classes d'arròs de forma totalment artesana, actualment es la tercera generació de la família qui s'encarrega del manteniment, collita i producció d'arrossos artesans propis, amb propietats culinàries excepcionals, tots vam marxar amb algun producte artesà d'arròs cap a casa. Tot seguit vam anar cap a Sant

Carles de la Ràpita, a dinar en un “buffet lliure de Peix i marisc”, després per pair el dinar tot passejant vam creuar el riu Ebre pel nou pont anomenat “lo passador” aquest pont uneix les poblacions de Sant Jaume d'Enveja i Deltebre. Després ens van acostar al moll de Riumar on vam pujar a bord del vaixell que ens va portar a fer un passeig guiat per la part navegable del riu fins arribar a la seva desembocadura al mar, tot passant per l'illa de Buda, l'illa de Sant Antoni i el Garxall,punts emblemàtics dins el parc natural del delta de l'Ebre. Acabada la passejada pel riu tornàvem cap a casa.

El divendres es va clausurar la setmana de la gent gran amb un berenar sopar a la sala polivalent, acabant amb una presentació d'un recull de fotografies de les activitats que s'han fet tots aquests anys.

Des de l'àrea de Benestar Social, i jo personalment vull agrair la gran participació que hi ha hagut aquest any en tots els actes.

Moltes gràcies. ■

Les primeres comunions

Teresa Closa Bertran

El diumenge dia 19 de juny, dia de la Santíssima Trinitat, l'Església de Copons es va omplir de joia. La Jorgina Marimon Soteras va combregar per primera vegada. L'Eucaristia va ser celebrada pel nostre rector Mossèn Enric Garcia i va acompanyar els cants amb el piano l'Anna Closa.

La festa va ser molt viscuda i participativa. ■

El dia 19 de juny vaig fer la meva primera comunió.

La catequesi me la van fer, el primer any la Teresa Closa i el segon any la meva iaia M. Carme.

Un dissabte de cada mes anava a Jorba a Missa familiar on ens trobàvem tots els nens dels pobles dels voltants i també ens acompanyaven els pares, després de la catequesi feiem una missa on tots hi participàvem i també cantàvem moltes cançons.

El dia de la meva primera comunió estava molt contenta, a la missa hi havien molts nens i també tota la meva família i amics. L'Anna Closa va tocar unes cançons molt boniques amb el piano i Mossèn Enric va fer la missa. Jo vaig llegir les pregàries. I el Pau, el Bernat i la meva cosina Mireia van fer d'escolanets.

Després vam fer una festa on m'ho vaig passar molt bé. Va ser un dia molt bonic que de ben segur no oblidaré mai.

Jorgina Marimon Soteras

XXXVI Trobada Nacional de Bastoners de Catalunya

Elisenda Mercadal Segura

És dissabte 2 de juliol de 2011, la festa gran del ball de bastons.

Com seguint un antic ritual, la tarda de Llorenç del Penedès es va omplir de bastoners d'arreu de Catalunya. En poca estona l'esperit bastoner envaeix tots els racons del pati on ens hem aplegat. Grups uniformats, cadascú amb el vestit que el distingeix. Mocadors, faldilles, picarols i espadenyes. El blanc i un ventall de colors. Banderes, gralles, flabiols... El nostre acordió i tota mena de bastons. Llorenç del Penedès és petit però espaiós, amb una rambla amplíssima on cada colla tenim el lloc assignat. De tant en tant algun núvol ens protegeix del sol estiuec, corre una mica d'aire i tot està a punt per començar la bastonada.

Música. Senyeres. Festa que s'encomana. I un magnífic regal: El Marc i la Teresa de Terrassa, ballen amb nosaltres. La trobada ha tornat a coincidir amb la seva festa major i són els únics de la colla que han vingut, els càrrecs a la Coordinadora hi obliguen.

Quan la cercavila engega, després d'alguna peripècia i una foto on falta gent, els bastoners de Copons estem preparats i aconseguim que surti la Bepa amb petits i grans. Jordi, Teresa, Emili, Cristina, Imma, Glòria, Montserrat, Mariona, Adeles, Abril, Mar, Rut, Emma, Greta, Júlia, Marcel·la, Bernat, Martina, Elisenda... i tots els acompanyants: Ànims i endavant !!! Engrescats. Disfrutem ballant, saltant, repicant sense parar. Oblidem aquestes darreres setmanes d'assajos fluixets. Bepa, Violet, Plaça gran, Pastoreta, Gall i gallina, Patatuf... Vinga, Roc! i tornem-hi! Fins a la darrera picada: Cinc minuts per que les 63 colles participants ballem alhora. Escollim el Patatuf i l'allarguem fins que sona la traca final.

Després parlaments, repartiment de records i els penedesencs Skatacrak estrenen la cançó « piquem ben fort ». Sopar multitudinari i la gresca seguirà amb Skatacrak, Miquel del Roig i Terratombats. El 10è Bastoner Rock.

Felicitats al Ball de Bastons de Llorenç del Penedès pel seu 115è aniversari. Felicitats també per l'èxit de la trobada, pel gran esforç d'organització que suposa. I a tot el poble amfitrió, moltes gràcies per la bona acollida. Que un any més el caliu de la trobada ens doni empenta per millorar els balls actuals i per pensar-ne de nous. Que l'Elena, la Jorgina i el nostre cap de colla, l'Oriol, no es perdin la propera. I que si algú més té ganes de passar-ho bé, s'apunti als bastoners. Busqueu una mica de temps per assajar i sereu molt i molt benvinguts.

FORÇA ALS BASTONS !!! ■

Ballades 2011

Dissabte 22 de gener de 2011 / COPONS
Festa Major de Sant Sebastià.

Diumenge 13 de març de 2011 / IGUALADA
Desè aniversari del setmanari comarcal L'Enllaç.

Diumenge 24 d'abril de 2011 / COPONS
Caramelles.

Dissabte 30 d'abril de 2011 / TERRASSA
Trentè aniversari dels Bastoners de Terrassa.

Dissabte 4 de juny de 2011 / RUBIÓ (Anoia)
Festa Major de l'Ascensió.

Dissabte 2 de juliol de 2011 /
LLORENÇ DEL PENEDÈS
XXXVI Trobada Nacional de Bastoners de Catalunya.

- gener**
- 02 El Grup de Teatre La Barraca representa “Les assassinatetes de Lichting’s house” a Rubió.
 - 05 Visita dels Reis d’Orient.
 - 11 Inici taller de cuina “Recicla’t a la cuina, aprofitem’ho tot!”, a La Barraca.
 - 20 Dia de Sant Sebastià. Festa Major d’Hivern de Copons.
 - 22 Xerrada “Santiago de Masarnau, un músic d’actualitat” a càrrec de Jaume Ortínez i la pianista Anna Closa.
 - 22 Cercavila bastonera i inauguració de la Plaça dels Bastoners de Copons. Berenar i espectacle Infantil “Maduuuixes” a càrrec de la Companyia La Bleda, a la sala polivalent
 - 23 Missa en honor a Sant Sebastià i primera Trobada de Músics Coponencs.
 - 23 Ball de Festa Major amb el Duet Shela, a la sala polivalent.

- febrer**
- 05 El Grup de Teatre La Barraca representa “Les assassinatetes de Lichting’s house” a la X Mostra de Teatre de Taradell, Osona.
 - 08 Excursió dels alumnes de primària del CEIP Copons al Museu del Barça.
 - 25 Reunió de veïns “Parlem de Copons” , a la sala polivalent.
 - 26 S’obre l’exposició activa del CEIP Copons “Fem moure les neurones”, a l’ajuntament.
 - 28 Comença la setmana blanca del CEIP Copons.
 - 28 Bibliobús.

- març**
- 05 Carnaval a la sala nova, amb desfilada de disfresses i animació a càrrec d’Oriol Canals.
 - 13 Els Bastoners de Copons participen a la cercavila del 10è aniversari de “L’Enllaç”, a Igualada.
 - 19 Primer assaig de caramelles.
 - 28 Bibliobús.

- abril**
- 15 Els alumnes del CEIP Copons representen un conte en anglès, “The three little pigs”, i narració de contes càrrec de la Mònica Torra, a La Barraca.
 - 17 Benedicció de Rams.
 - 17 Els nens i nenes comencen a plantar a l’hort escolar.
 - 24 Pasqüa.Caramelles.
 - 30 Els Bastoners de Copons participen a la cercavila del 30è aniversari dels Bastoners de Terrassa.

- maig**
- 01 Trobada de les Parròquies de Ponent a la Passió d’Esparreguera.
 - 02 Bibliobús.
 - 07 Comença el curset de sardanes, a la sala polivalent.
 - 08 Els nens i nenes decoren l’hort escolar.
 - 19 Visita a Copons de l’ Anoia Petit Tomb, grup organitzat per l’Ateneu Igualadí i acompanyat per Jaume Ortínez.
 - 22 Eleccions municipals.
 - 22 Hort escolar.
 - 23 Colònies dels alumnes del CEIP Copons a Calafell.
 - 29 Macrojocs Copons.
 - 30 Inici Setmana de la Gent Gran : 1a sessió taller de la memòria.
 - 30 Bibliobús.

- juny**
- 01 2a sessió taller de la memòria.
 - 02 Sortida cap el Delta de l’Ebre.
 - 03 Cloenda setmana de la Gent Gran amb el Berenar Sopar.
 - 04 Els capgrossos, la cuca i els Bastoners de Copons participen a la Cercavila de la Festa Major de Rubió.
 - 11 Constitució nou ajuntament.
 - 18 Festa de final de curs del CEIP Copons i la Caseta de l’Hort.
 - 23 Obertura Piscina.
 - 23 Foguera de Sant Joan.
 - 26 Primera comunió de la Jorgina Marimon.
 - 27 Inici del Casal d’Estiu i dels Cursets de Natació.

Lactància materna

Doctor Anicet Altés Pineda

La lactància materna forma part del sistema reproductiu de la parella humana, junt amb la gestació i el part. Des del punt de vista de l’ali-men-tació del nadó, té importància perquè és la continuació de la seva vida intrauterina- La dona que ara és la mare, ha fet tot el possible per tenir un part normal, i junt amb la seva parella, volen comprendre i viure aquesta nova etapa de la maternitat.

Els dos, intueixen que comença una altra fase i el nadó els ho fa saber d’ una manera precisa i immediata, especialment durant el contacte amb la seva mare. Ara, en nàixer el nadó, el posen damunt el ventre i el pit nu de la mare i reviu en la proximitat dels 9 mesos de la gestació. L’infant busca el mugró i el xucla amb tota la seva força.

Els primers dos o tres dies no troba llet, però sí un líquid com aigua o sèrum, amb proteïnes: la lactoalbúmina i la seroglobulina i uns petits grumolls de greix. També bastant quantitat de sals minerals i molts anticossos o defenses, per tal de protegir-lo de possibles infeccions. Aquest líquid és el calostre, es troba al pit de la dona gestant al final de l’embaràs i fins al tercer dia després del part.

És molt favorable que el nadó s’alimenta, aquests primers dies, amb el calostre perquè es considera que banyar l’interior de tot el budell és una protecció per les infeccions d’origen digestiu. També té un efecte laxant i facilita expulsar el meconi. Són unes deposicions fosques, negres, normals en els primers dies de la seva vida entre nosaltres. Aviat la llet de la mare va canviant l’aspecte del calostre, el qual es va tornant de color blanc i, en pocs dies ja té la composició de la llet. Per altre banda, la llet materna va tenint aquells anticossos dels que hem parlat anteriorment.

La lactància materna, en els primers dies i setmanes del puerperi és un gran benefici per la mare perquè, la succió del mugró, transmet un estimul al seu aparell genital, el qual activa les contraccions de la matriu i a l’encongir-se, evita pèrdues de sang (hemorràgies).

Tot va tornant a la normalitat d’abans de l’embaràs, i no cal esperar els 40 dies per tornar a tenir relacions sexuals amb normalitat, naturalment si el part ha estat també normal.

La pràctica de l’alletament maternal és relativament fàcil, encara que els 4 o 5 dies primers, una mare sense experiència i pràctica, pot tenir alguns problemes que la poden desanimar. Anys enrere, esperaven un dia per posar la criatura al pit i començaven un horari, rígid, de donar de mamar cada tres hores, i un espai de sis hores a la nit. Aquesta pauta era molt dura pel nadó, el qual estava acostumat a una nutrició continua, una temperatura constant, una estimulació tàctil, de la pell, molt diferent de la que, sobtadament s’ha trobat.

A la mare, quasi no li mostraven el fill quan acabava de nàixer el qual plorava sense parar i tenia la cara no gaire neta, cosa que la llevadora dissimulava mentre se l’emportava per banyar-lo, lligar el cordó, vestir-lo i empolainar-lo per mostrar, amb calma, el nou element de la família, als pares i també als avis que vivien, emocionats, aquesta memorable efemèride familiar.

Actualment, les primeres setmanes, la mare dóna el pit al nadó sempre que ell ho recla-

mi, no segueix cap horari. La llet de la mare és el millor aliment per l’infant.

S’ha demostrat, però, que el bebè mama, no solament per alimentar-se sinó també per sentir-se més segur, més protegit després del trauma del naixement. Per tant, a vegades no dorm bé, està inquiet i plora fàcilment. El pit de la mare és el seu consol i seguint el què demana, es va normalitzant i en pocs dies, dorm més hores seguides. L’interval entre les mamades es va allargant i la composició de la llet també millora. Ara el bebè plora o reclama el pit quan realment té la sensació de gana.

Fins ara hem fet aquests comentaris en relació a la lactància materna, i hem destacat la dedicació de la mare al seu fill. A vegades no és possible, per diferents motius, realitzar aquesta lactància materna però si la mare té interès i la il·lusió de criar al seu fill, ho pot realitzar fent ella, personalment, tota l’atenció que hem descrit.

Cal pensar que l’infant necessita el contacte de la mare o bé d’una persona que l’estimi i que tingui un caràcter maternal. Necessita també sentir el contacte dels seus braços i la proximitat del seu cor quan li doni el biberó.

Vic, juny de 2011. ■

Què s'està fent?

Escriu aquestes línies just un mes després d'haver pres possessió del càrrec i d'un parell de setmanes d'haver completat l'equip, de manera que encara tot és molt incipient per fer alguna valoració sòlida. Aprofito doncs aquesta tribuna per explicar-vos el que proposa el titular de la secció... *què s'està fent*. Tal com vam exposar a la presentació de la candidatura i en el comunicat posterior, ens enfrontem a una situació complexa, sobretot econòmicament. Això ens porta a revisar fins l'últim detall els procediments interns i externs dels fluxos de diners vers les inversions i les operacions corrents. La primera conclusió i actuació immediata consisteix en canviar el model de gestió municipal. No perquè l'anterior no fos vàlid, sinó perquè entenem que cal adaptar l'acció municipal a la nova consciència i sobretot, als recursos disponibles ara i en el futur. Les claus del nou model de gestió que estem impulsant són tres: anticipació, eficiència i confiança. L'administració en molts dels seus àmbits està molt burocratitzada i això porta a uns ritmes i fluxos que en la majoria dels casos ens deixa sense capacitat operativa. Però justament això la fa previsible, de manera que si apliquem el criteri de l'anticipació pressupostària creiem que podem entrar en economies d'escala i evitar-nos molts costos ocults que hi ha en el si de la burocràcia. Si ens mirem l'ajuntament com una delegació del poble perquè administri els seus recursos i en prenem consciència i som coherents, de ben segur que amb els mateixos recursos podrem fer moltes més coses. A això li diem eficiència, fer més amb menys temps i amb els mateixos diners i energia. Com us podeu imaginar, amb el deute que l'ajuntament de Copons ha acumulat (com la majoria dels ajuntaments), el tancament en banda de proveïdors i entitats financeres és un fet i no estan disposats a continuar en aquesta roda. És una carrera a mort que s'ha d'aturar. Però també hem constatat el desençís d'uns i la indignació d'altres per com han anat les coses en general i en els ajuntaments en particular. Així doncs, considerem que recuperar la confiança i generar-la si cal, és vital per refer la solvència econòmica i social. Tots som conscients que cal un canvi, ja que tot està canviant. Tots som conscients que es deuen molts diners i que s'han de tornar. Tots som conscients que caldrà fer un esforç conjunt per sortir de la crisi. Però des de la nostra perspectiva no sempre cal retallar i retallar per tal d'estalviar. En les retallades et perds moltes coses, molts valors intangibles que no es registren en els números. Per aquest motiu, un dels reptes més importants fins a final d'any és resoldre el deute desemborsant el mínim de diners i generant valor afegit pel poble. Com sabrem que anem per bon camí? Per posar algun exemple, amb la millora dels serveis municipals bàsics, amb la gestió del patrimoni per evitar la seva degradació, amb la rapidesa en la resposta a les demandes de veïns i veïnes, amb la recuperació de les entitats, amb una major complicitat entre el poble i l'ajuntament. En definitiva, amb aquells aspectes que en el seu conjunt ens proporcionen un major benestar i harmonia. Per acabar, i en nom de tot l'equip, voldria agrair les mostres de suport que hem rebut; així com les col·laboracions i les aportacions que estem rebent i que sense cap mena de dubte ens faciliten la feina i ens donen ànims per seguir endavant sense defallir.

QUE TINGUEU MOLT BONA FESTA MAJOR!

Cesc Salamé Sabater, *alcalde* ■

Plens

PLE EXTRAORDINARI DEL DIA 21 DE DESEMBRE DE 2010

1.- S'aprova l'esborrany de l'acta de l'anterior, corresponent a d'extraordinària del dia 16 de novembre de 2011

2.- S'acorda aprovar la certificació d'obra núm. 3 corresponent al projecte d'aquest municipi titulat SALA POLIVALENT 3A FASE, per un import total de 16.808,25 €.

3.- S'acorda aprovar inicialment l'expedient de modificació de crèdits número 1/2010, dins l'estat d'ingressos i despeses del pressupost municipal vigent, finançat amb majors ingressos recaptats o nous ingressos generats sobre els inicialment previstos.

1) CRÈDITS EXTRAORDINARIS	42.052,20
2) SUPLEMENT DE CRÈDITS	12.038,03
TOTAL	54.090,23
FINANÇAMENT:	
3) MAJORS INGRESSOS RECAPTATS O NOUS INGRESSOS GENERATS	52.758,23
4) TRANSFERENCIES PARTIDES	1.332,00
TOTAL	54.090,23

4.- S'acorda aprovar inicialment el pressupost municipal únic d'aquest Ajuntament per al present exercici 2011 i el seu estat consolidat d'acord amb els estats d'ingressos i de despeses. S'acorda aprovar les Bases d'execució del pressupost. S'acorda aprovar la plantilla de personal comprensiva de tots els llocs de treball de la Corporació reservats a personal funcionari, laboral i eventual. S'acorda deixar el punt sobre la taula per tal de dur a terme un debat més exhaustiu d'aquest punt.

5.- S'acorda sol·licitar a la Generalitat de Catalunya (DGAP) participar en la convocatòria de compensacions econòmiques a favor dels ajuntaments perquè abonin retribucions a determinats càrrecs electes, per a l'any 2011. S'acorda determinar que els càrrecs electes als quals s'abonarà la retribució a càrrec de la compensació, amb indicació del règim de dedicació i de l'import de la retribució mensual, són els següents: *Càrrec:* alcalde-president - *Dedicació:* completa, 100% - *Retribució bruta mensual:* 1.033,23. € S'acorda mantenir-lo d'alta en el règim general de la Seguretat Social, assumint el pagament de les quotes empresarials que corresponguin.

PLE EXTRAORDINARI DEL DIA 9 DE MARÇ DE 2011

1.- S'aprova l'esborrany de l'acta de l'anterior, corresponent a l'ordinària del dia 21 de desembre de 2010.

2.- Es va donar compte dels Decrets d'Alcaldia corresponents a l'exercici 2010 num. 43 – 47 – 51 – 52 – 56 – 57 – 58 – 60.

3.- S'aprova la relació de factures corresponents a l'exercici 2010, pendents d'aprovació per manca de dotació pressupostària, pel seu import total de 28.262,58 €

4.- S'acorda aprovar el pressupost municipal únic d'aquest Ajuntament per al present exercici 2011 i el seu estat consolidat d'acord amb estats d'ingressos i de despeses. S'aproven les Bases

d'execució del pressupost. S'aprova la plantilla de personal comprensiva de tots els llocs de treball de la Corporació reservats a personal funcionari, laboral i eventual

5.- S'acorda declarar vàlid l'acte licitatori per procediment obert amb diversos criteris de valoració,convocat per a l'adjudicació de la única llicència del servei de taxi de Copons, de 9 places inclòs el conductor, que habiliti a la prestació de serveis interurbans. S'adjudica definitivament la contractació de referència al senyor Ricard Tomàs Plaza .

6.- S'acorda aprovar els Comptes de gestió i recaptació d'aquest Ajuntament corresponent a l'exercici 2010, presentats per l'OGT de la Diputació de Barcelona.

2n) Comunicar a l'esmentat organisme l'aprovació del comptes als efectes oportuns.

7.- S'acorda aprovar el conveni de col·laboració entre l'Ajuntament de Copons i el Servei Català de Trànsit sobre l'assumpció de les facultats de denúncia i sanció per infraccions a normes de circulació en vies urbanes, d'acord amb el text tramès.

8.- S'acorda aprovar l'adhesió de l'Ajuntament de Copons al conveni marc de col·laboració signat entre l'Agència de Residus de Catalunya i les entitats gestores dels sistemes integrats de gestió (SIG's) de residus de piles i d'acumuladors, el passat 26 de juliol de 2010.

9.- S'acorda aprovar inicialment el Reglament del Servei d'Arxiu Municipal (SAM), d'acord amb el model tipus aprovat per la Diputació de Barcelona i publicat en el BOP de Barcelona núm. 117 de 17 de maig de 2010.

10.- S'acorda demanar a l'Agència Catalana de l'Aigua que construeixi les depuradores programades en el Pla de Sanejament d'Aigües Residuals Urbanes (PSARU) 2005. - S'acorda demanar al Govern de la Generalitat de Catalunya que habiliti els mitjans i les partides pressupostàries necessaris per donar compliment a la realització del PSARU per part de l'ACA. - S'acorda sol·licitar, amb tot el respecte institucional per les funcions i el treball de la Fiscalia de Medi Ambient, que es retirin les imputacions a títol personal als alcaldes i que s'arxivin les actuacions, o bé que s'adrecin a qui té la competència i la capacitat efectiva. Cal que es considerin el conjunt de les normatives aplicables i l'abast de la problemàtica, que es podria fer extensiva a una majoria dels ajuntaments de Catalunya. Traslladar aquesta moció al Parlament de Catalunya, a la Delegació del Govern a Catalunya i als departament de Justícia i de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat, i demanar-los que, en la mesura de les seves competències, aportin solucions a aquesta problemàtica que afecta a molts municipis de Catalunya. Cal evitar que es criminalitzi injustament els alcaldes que es troben en situacions similars o que s'hi poden trobar en el futur. - S'acorda demanar el suport de les entitats municipalistes (FMC i APMC) en aquesta qüestió d'interès comú per als ens locals i assumir les despeses de la defensa de l'alcalde-president i del regidor d'Urbanisme fins que s'acabi tot el procediment judicial.

PLE EXTRAORDINARI DEL DIA 26 D'ABRIL DE 2011

1.- SORTEIG DELS MEMBRES MESA ELECTORAL AMB MOTIU DE LES ELECCIONS MUNICIPALS DE 22 DE MAIG DE 2011.- Per tal de donar compliment a allò que disposa l'article 26 de la Llei orgànica del règim electoral general vigent, i complides totes les formalitats legals determinades, l'Ajuntament ha format les

meses electorals que s'indiquen, amb les persones que s'expressen i per als càrrecs que es detallen:

SECCIÓ 001 MESA U

TITULARS :

President ... Francesc D'Assís Calaf Torner (Elector núm. 35)

1r. Vocal ... Mariano Godia Piedrafita (Elector núm. 83)

2n. Vocal ... Maria Montserrat Gamisans Oliveras ... (Electora núm. 77)

PLE EXTRAORDINARI DEL DIA 8 DE JUNY DE 2011

1.- Aprovació per unanimitat de l'esborrany de les actes anteriors, corresponents a les sessions extraordinàries de 9 de març de 2011 i 26 d'abril de 2011.

PLE EXTRAORDINARI DE CONSTITUCIÓ DE L'AJUNTAMENT I ELECCIÓ D'ALCALDE DEL DIA 11 DE JUNY DE 2011

La Mesa d'Edat examina les credencials presentades i constata la personalitat dels assistents. Efectuades les operacions anteriors, i tenint en compte que han concorregut la majoria absoluta dels regidors electes proclamats per la única candidatura que han obtingut representació al consistori, la Mesa DECLARA CONSTITUIDA LA CORPORACIÓ MUNICIPAL pels següents membres:

Candidatura dels Joves independents per Copons – Progrés Municipal (PSC-PM)

- Francesc Salamé Sabater

- Jordi Parés Morros

- Jordi Carner Pujol

- Gonzalo Alejandro Pocoví Labarra

- Miquel Serrano Vives

- Abel Castell Bonet

- Roser Grau Lluçà

S'observen les renúncies presentades pels candidats

- Gonzalo Alejandro Pocoví Labarra

- Roser Grau Lluçà

Seguidament, una vegada constituïda la nova corporació i per tal de prendre possessió dels seus càrrecs, els regidors electes procedeixen a prestar el jurament o promesa reglamentària del càrrec, acte seguit es procedeix a l'elecció d'alcalde, • Candidat: FRANCESC SALAMÉ SABATER (JIC-PM)

Els regidors assistents procedeixen a la votació secreta. Un cop fet l'escrutini per la Mesa d'edat, dóna el resultat següent:

• Vots a favor del candidat FRANCESC SALAMÉ SABATER 5

Vist el resultat de l'escrutini, i tenint en compte que el candidat ha obtingut la majoria absoluta dels regidors que integren la corporació, es proclamat alcalde el regidor que encapçali la llista que hagi obtingut major nombre de vots populars en el municipi, en aquest cas, el senyor FRANCESC SALAMÉ SABATER. El senyor alcalde dirigeix unes breus paraules al públic i a tots els nous regidors i els anima a continuar la línia de treball i esforç d'aquests darrers anys al municipi.

Senyeres

Sant Pere de Vilademàger

La Llacuna

Ramon Serra Llacuna

Castell i església de Sant Pere de Vilademàger, La Llacuna

Citat des del 987, avui es conserven restes d'una torre circular i restes del recinte emmurallat a llevant, amb restes de torres semicirculars i paraments de muralla i una portalada d'accés a ponent, corresponent a un segon clos de muralles. A l'interior del que era el recinte emmurallat es conserva magníficament l'església de Sant Pere de Vilademàger, amb elements dels segles XI i XII, de la renovació dels segles XIV i XV (la major part de la construcció és gòtica) i del XVII. És d'una nau amb porta d'accés de doble arc de mig punt adovellat, protegit amb guardapols i absis poligonal. La força ascensional pròpia del gòtic es confia a la volta de creueria de l'absis, la clau de la qual conserva la representació del Agnus-Dei. En una de les voltes del sud es conserven unes pintures murals datades a l'inici del segle XIV. A l'interior també es conserva una pica baptismal de característiques romàniques.

Font / www.anoiaenviu.cat

Transports i telèfons d'interès

Transports

Alsina Graells

Tèlèfon: Barcelona 93 302 40 86

E-mail: clientes@alsinagraells.es
info@alsinagraells.es

Web: www.alsinagraells.es

Horaris

Calaf - Igualada			
Calaf	Els Prats de Rei	Copons	Igualada
09:14 h	09:19 h	09:27 h	09:48 h
19:29 h	19:34 h	19:42 h	20:03 h

Igualada - Calaf			
Igualada	Copons	Els Prats de Rei	Calaf
08:27 h	08:48 h	08:56 h	09:01 h
17:57 h	18:18 h	18:26 h	18:31 h

Hispano Igualadina

Tèlèfon: 93 804 44 51

Adreça: Passeig Verdaguer, s/n
08700 Igualada

Atenció al client: 902 44 77 26
de dilluns a dissabte de 8 a 21 h

E-mail: atencioalclient@hispanoigualadina.net

Web: www.hispanoigualadina.net

Horaris

BARCELONA - CALAF						
BCN - Sants	BCN - M ^a Cristina	Igualada	Jorba	Copons	Prats de rei	Calaf
DE DILLUNS A DIVENDRES FEINERS						
Excepte Agost, Nadal (del 26/12 al 31/12) i Dijous Sant.						
-	10.50	12.00	12.15	12.30	12.40	12.45
-	17.20	19.00	19.15	19.30	19.40	19.45
DE DILLUNS A DIVENDRES FEINERS. Agost, Nadal (del 26/12 al 31/12) i Dijous Sant.						
-	11.05	12.00	12.15	12.30	12.40	12.45
-	17.45	19.00	19.15	19.30	19.40	19.45
Dissabtes.						
-	11.05	12.15	12.30	12.45	12.55	13.00
-	17.45	19.00	19.15	19.30	19.40	19.45

CALAF - BARCELONA						
Calaf	Prats de rei	Copons	Jorba	Igualada	BCN - M ^a Cristina	BCN - Sants
DE DILLUNS A DIVENDRES FEINERS						
Excepte Agost, Nadal (del 26/12 al 31/12) i Dijous Sant.						
7.15	7.20	7.30	7.45	8.00	9.05	-
15.15	15.20	15.30	15.45	16.00	17.05	-
DE DILLUNS A DIVENDRES FEINERS. Agost, Nadal (del 26/12 al 31/12) i Dijous Sant.						
7.15	7.20	7.30	7.45	8.00	9.05	-
15.15	15.20	15.30	15.45	16.00	17.05	-
Dissabtes.						
8.00	8.05	8.15	8.30	9.00	10.05	-
15.15	15.20	15.30	15.45	16.00	17.05	-

Horaris de pas aproximats, depenent de la circulació

0060709p

Taxis

Parades a Igualada: Passeig Verdaguer, s/n

Servei Taxi 24 hores: Ricard Tomas, Tel. 609 47 82 19

Telèfons d'interès

Ajuntament de Copons info@copons.net	93 809 00 00
Consultori Mèdic	93 809 01 50
Assistentia Social	93 809 00 00
Servei de Podologia: Judit Muns	637 94 38 76
Àrea Sanitària Rural	93 805 38 18
Associació Defensa Forestal	93 809 00 00
Bombers (emergències)	112
Ambulàncies i Emergències Mèdiques	061
Mossos d'Esquadra (emergències trànsit)	088
Mossos d'Esquadra (Igualada)	93 875 98 40
Protecció Civil Igualada	93 803 12 34
Repsol Butano	93 803 15 17
Repsol Gas Avaries	901 12 12 12
Fecsa	900 77 00 77
Aigües de Rigat	93 803 14 83
Telefònica Avaries	1002
Antena col·lectiva	616 52 23 13
Correus (Rosa)	655 92 63 80
Oficina Consorci Turisme Alta Anoia	93 868 03 66
Escola	93 809 01 42
Bàscula pública	93 809 00 00
Bibliobús Montserrat b.Montserrat@diba.es	616 98 83 52
Col·lecció d'eines tradicionals de fusteria	93 809 00 93 655 81 39 52
Tot Circ info@totcirc.com	93 809 00 81 686 83 72 25 646 29 45 72
Cal Maset (Allotjament rural) calmaset@altaanoia.info	93 809 00 97
El Refugi de Copons	93 809 01 27
Queviures Mas	93 809 00 02
Fleca Lloró	93 809 00 75
Brodats Sala Farré, SCP	93 809 00 27
Escorxador Closa i Fills	93 809 00 36
Construccions Succesor de Closa Serra, SCP	93 809 08 02
Fusteria Josep Tomàs	93 809 00 93 655 81 39 52

Horari atenció públic ajuntament
de dilluns a divendres de 9 h. a 13 h.

Horari estiu 2011
dimarts, dimecres i divendres de 9 h. a 13 h.
dilluns i dijous tancat

No callis, mulla't i digues-hi la teva!
Opinió, retalls d'història, actualitat, esports...
Tot té cabuda a Camí Ral.

I ara ens ho pots enviar per correu electrònic:
camiral@copons.net

Sant Pere

Molí

Caramelles 2011

Horts

Molí

Caramelles 2011

Caramelles 2011

Pi del Quildo

CESC SALAMÉ SABATER